

GENERALINIO ADVOKATO

JÁN MAZÁK IŠVADA,

pateikta 2008 m. gruodžio 18 d.¹

I — Įžanga

1. 2007 m. liepos 6 d. Nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2007 m. liepos 25 d., *Corte d'appello di Torino* (Turino apeliacinis teismas, Italija) pagal EB 234 straipsnį pateikė kelis prejudicinius klausimus, pirma, dėl 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1347/2001, papildančio Komisijos reglamento (EB) Nr. 1107/96 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta tvarka, priedą² (toliau – Reglamentas Nr. 1347/2001), galiojimo, taip pat dėl paties 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos³ (toliau – Reglamentas Nr. 2081/92) galiojimo ir, antra, dėl Reglamento Nr. 1347/2001 išaiškinimo.

2. Konkrečiau kalbant, savo klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės prašo paaiškinti, ar atsižvelgiant į Reglamente Nr. 2081/92 išdės-

tytus formalius ir esminius reikalavimus pavadinimas „Bayerisches Bier“ buvo pagrįstai įregistruotas pagal Reglamentą Nr. 1347/2001 kaip saugoma geografinė nuoroda (toliau – SGN), ir, jei taip, kiek įtakos ši SGN turi alui žymėti naudojamų egzistuojančių prekių ženklų, kuriuose yra pavadinimas „Bavaria“, galiojimui ir galimybei naudoti.

3. Pateikti klausimai iškelti byloje tarp *Bayerischer Brauerbund eV* (toliau – *Bayerischer Brauerbund*) ir *Bavaria NV* bei *Bavaria Italia Srl* (toliau – *Bavaria* ir *Bavaria Italia*), kurioje nagrinėjama tai, jog pastaroji bendrovė naudoja tarptautinius prekių ženklus su žodžiu „Bavaria“.

4. Bendrijos teismuose yra pradėtų susijusių procesų, būtent 2007 m. gruodžio 6 d. Pirmosios instancijos teisme pradėta byla *Bavaria prieš Tarybą*, T-178/06 ir 2008 m. kovo 20 d. Teisingumo Teisme pradėta byla *Bayerischer Brauerbund*, C-120/08. Abi bylos buvo sustabdytos atitinkamai 2007 m. gruodžio 6 d. ir 2008 m. kovo 20 d. iki sprendimo šioje byloje paskelbimo.

¹ — Originalo kalba: anglų.

² — OL L 182, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 33 t., p. 97.

³ — OL L 208, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 13 t., p. 4.

II — Teisinis pagrindas

<...>

A — *Reglamentas Nr. 2081/92*

2. Šis reglamentas taikomas nepažeidžiant kitų konkrečių Bendrijos nuostatų.“

5. Reglamentu Nr. 2081/92 siekiama sukurti Bendrijos normų sistemą, skirtą įregistruotoms kai kurių žemės ūkio produktų ir maisto produktų kilmės vietos nuorodoms ir geografinėms nuorodoms saugoti, kai yra ryšys tarp žemės ūkio produkto arba maisto produkto savybių ir šių produktų geografinės kilmės. Šiame reglamente numatoma geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų registracijos Bendrijos lygiu sistema, pagal kurią bus suteikta apsauga kiekvienoje valstybėje narėje.

7. Šio reglamento I priedo „1 straipsnio 1 dalyje minimi maisto produktai“ pirmoje įtraukoje nurodomas „Alus“.

8. Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalis numatyta:

6. Reglamento Nr. 2081/92 1 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatyta:

„Šiame reglamente:

<...>

„1. Šis reglamentas nustato kilmės vietos nuorodų ir geografinių nuorodų apsaugos taisykles Sutarties II priede išvardytiems žmogui vartoti skirtiems žemės ūkio produktams, šio reglamento I priede išvardytiems maisto produktams ir šio reglamento II priede išvardytiems žemės ūkio produktams.

b) *geografinė nuoroda* – tai regiono, konkrečios vietos ar, išimtiniais atvejais, šalies

pavadinimas, naudojamas apibūdinti žemės ūkio ar maisto produktui:

Šiame reglamente „pavadinimas, kuris yra tapęs bendriniu“ – tai žemės ūkio ar maisto produkto pavadinimas, kuris, nors ir sietinas su tam tikra vieta ar regionu, kuriame šis žemės ūkio produktas ar maisto produktas buvo pirmiausia pagamintas ar pateiktas rinkai, tapo įprastu žemės ūkio produkto ar maisto produkto pavadinimu.

- kuris yra kildinamas iš to regiono, konkrečios vietos ar šalies ir

Siekiant nustatyti, ar pavadinimas tapo bendriniu, ar ne, reikia atsižvelgti į visus veiksnius, ypač į:

- kuriam priskiriama tam tikra konkreti kokybė, reputacija ar kitos savybės, būdingos tai geografiniai kilmei, ir kurio gamyba ir (arba) perdirbimas, ir (arba) paruošimas atliekamas konkrečioje įvardytoje geografinėje vietovėje“.

- padėtį valstybėje narėje, kurioje pavadinimas atsirado, ir į vartojimo vietas,

- padėtį kitose valstybėse narėse,

9. 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

- atitinkamus nacionalinės ar Bendrijos teisės aktus.

„1. Pavadinimų, tapusių bendriniais, įregistruoti negalima.

Kai, taikant 6 ir 7 straipsniuose numatytą tvarką, įregistravimo paraiška atmetama dėl

to, kad pavadinimas tapo bendriniu, Komisija šį sprendimą paskelbia *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.“

c) bet kokios melagingos ar klaidinančios nuorodos, tokios kaip – produkto proveniencija [kilmės vieta], kilmė, pobūdis ar svarbiausios ypatybės ant produkto išorinės ar vidinės pakuotės, reklamos medžiagoje arba su konkrečiu produktu susijusiuose dokumentuose, arba ant produkto taros, kuri gali sukelti klaidingą išpūdį apie produkto kilmę;

10. Pagal Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalį:

d) bet kokios kitos praktikos, galinčios suklaidinti visuomenę dėl tikros produkto kilmės.

„1. Įregistruoti pavadinimai saugomi nuo:

<...>“

a) bet kokio tiesioginio ar netiesioginio įregistruoto pavadinimo naudojimo komerciniais tikslais produktams, kuriems netaikomas įregistravimas, jeigu šie produktai panašūs į tuo pavadinimu įregistruotus produktus arba jeigu, naudojantis tuo pavadinimu, naudojamasi saugomo pavadinimo reputacija;

11. Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnyje aptariamas saugomų kilmės vietos nuorodų arba geografinių nuorodų ir prekių ženklų sąryšis. 14 straipsnio 2 dalyje (pirminė redakcija) ir 3 dalyje numatyta:

b) bet kokio netinkamo naudojimo, imitavimo ar įvaizdžio apie gaminį atkūrimo, net ir tuo atveju, jei yra nurodoma tikroji produkto kilmė arba jeigu saugomas pavadinimas yra išverstas arba prie jo rašomi tokie žodžiai kaip „rūšis“, „tipas“, „metodas“, „pagaminta“, „imitacija“ ir pan.;

„2. Atsižvelgiant į Bendrijos teisę, toliau galima naudoti prekės [prekių] ženklą, esant vienai iš 13 straipsnyje nurodytų situacijų, kai prekės [prekių] ženklas buvo sąžiningai įregistruotas prieš paraiškos kilmės vietos

nuorodai ar geografinėi nuorodai įregistruoti padavimo datą, nepaisant kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos įregistravimo, jei nėra priežasčių paskelbti prekės ženklą negaliojančiu [pagrindų pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia] arba atšaukti prekės ženklą [jį panaikinti] pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su prekių ženklais, derinimo [valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti] 3 straipsnio 1 dalies c ir g punktus ir 12 straipsnio 2 dalies b punktą⁴].

3. Kilmės vietos nuoroda arba geografinė nuoroda neįregistruojama, kai, atsižvelgiant į prekės [prekių] ženklo reputaciją [gerą vardą], pripažinimą [žinomumą] ir jo naudojimo laikotarpį, registracija gali suklaidinti vartotoją dėl tikros produkto tapatybės [produkto tikrojo tapatumo].“

12. Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnis nuo 2003 m. balandžio 24 d. iš dalies pakeistas Tarybos reglamentu (EB) Nr. 692/2003⁵.

13. Šiuo atžvilgiu Reglamento Nr. 692/2003 11 konstatuojamojoje dalyje numatyta:

4 — OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 92 (toliau – Prekių ženklų direktyva).

5 — 2003 m. balandžio 8 d. Reglamentas, iš dalies keičiantis Reglamentą (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos (OL L 99, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 38 t., p. 454).

„[Sutarties dėl intelektualinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba] 24 straipsnio 5 dalis taikoma ne tik įregistruotiems prekių ženkams ar prekių ženkams, dėl kurių pateiktos paraiškos, bet ir tiems, į kuriuos teisės buvo įgytos juos naudojant iki nurodytos datos, ypač iki įvedant pavadinimo apsaugą kilmės šalyje. Dėl šios priežasties reikia iš dalies pakeisti Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalį: dabar nurodytą datą reikia pakeisti į apsaugos kilmės šalyje arba paraiškos geografinėi nuorodai ar kilmės vietos nuorodai įregistruoti padavimo datą, atsižvelgiant į tai, ar pavadinimui taikomas to reglamento 17 straipsnis ar 5 straipsnis; be to, to reglamento 14 straipsnio 1 dalyje nurodyta data turėtų būti paraiškos pateikimo diena, o ne pirmojo paskelbimo diena.“

14. Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje, iš dalies pakeistoje Reglamentu Nr. 692/2003, numatyta:

„Atsižvelgiant į Bendrijos teisę, prekės [prekių] ženklas, kurį naudojant susidarytų viena iš 13 straipsnyje nurodytų situacijų ir dėl kurio pateikta paraiška, kuris yra įregistruotas arba nusistovėjęs pagal įprastą praktiką, jeigu tokia galimybė numatyta atitinkamuose teisės aktuose, sąžiningai Bendrijos teritorijoje prieš apsaugos įvedimo kilmės šalyje datą arba paraiškos kilmės vietos nuorodai ar geografinėi nuorodai įregistruoti pateikimo Komisijai datą, gali būti naudojamas toliau, nepaisant kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos įregistravimo, su sąlyga, kad nėra jokių priežasčių paskelbti jį negaliojančiu

[pagrindų pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia] arba atšaukti [ją panaikinti], kaip nurodyta [1988] m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvoje 89/104/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su prekių ženklais, derinimo [valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti] ir (ar) 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekės [prekių] ženklo.“

2. Remdamasi 15 straipsnyje nustatyta tvarka, Komisija įregistruoja šio straipsnio 1 dalyje minėtus pavadinimus, atitinkančius 2 ir 4 straipsnių nuostatas. 7 straipsnis netaikomas. Tačiau bendriniai pavadinimai nepriidedami [neregistruojami].

3. Valstybės narės gali ir toliau taikyti nacionalinę pavadinimų, pateiktų pagal 1 dalį, apsaugą tol, kol nepriimtas sprendimas dėl įregistravimo.“

15. Nukrypstant nuo Reglamento Nr. 2081/92 5–7 straipsniuose numatytos įprastos procedūros, šio reglamento 17 straipsnyje nustatoma supaprastinta SGN arba saugomos kilmės vietos nuorodos registracijos procedūra, kuri taikoma šio reglamento įsigaliojimo dieną egzistuojantiems pavadinimams įregistruoti. 17 straipsnyje numatyta:

16. Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatyta supaprastinta procedūra buvo panaikinta nuo 2003 m. balandžio 24 d. Reglamentu Nr. 692/2003.

B — *Reglamentas Nr. 1347/2001*

„1. Per šešis mėnesius nuo šio reglamento įsigaliojimo valstybės narės informuoja Komisiją, kuriuos jų teisiškai saugomus pavadinimus ar kuriuos pavadinimus, pagal įprastą praktiką nusistovėjusius valstybėse narėse, kuriose nėra apsaugos sistemos, jos nori įregistruoti pagal šį reglamentą.

17. Reglamentu Nr. 1347/2001 Vokietijos pateiktas pavadinimas „Bayerisches Bier“ pagal Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytą supaprastintą procedūrą buvo įregistruotas kaip SGN ir šiuo pavadinimu

nuo 2001 m. liepos 5 d. buvo papildytas Komisijos reglamento (EB) Nr. 1107/96⁶ priedas.

toliau naudojami tol, kol jie atitinka sąlygas, numatytas Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje.“

18. Reglamento Nr. 1347/2001 trečioje ir ketvirtoje konstatuojamosiose dalyse numatyta:

III — Faktinis pagrindas, procesas ir pateikti klausimai

„3) Pateikta informacija patvirtina, kad pavadinimas „Bavaria“ yra galiojantis prekės [prekių] ženklas. Atsižvelgiant į turimus faktus ir informaciją, vis dėlto buvo nuspręsta, kad pavadinimo „Bayerisches Bier“ įregistravimas neklaidins vartotojų dėl produkto tikrojo tapatumo. Taigi dėl geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ ir prekės [prekių] ženklo „Bavaria“ nesusidaro situacija, numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje.

19. *Bayerischer Brauerbund*, įkurta 1880 m., yra Vokietijos asociacija, kurios tikslas – remti bendrus Bavarijos alaus bendrovių interesus ir ypač apsaugoti Vokietijoje ir užsienyje SGN „Bayerisches Bier“, kurios savininkė ji yra nuo šios nuorodos registracijos Reglamentu Nr. 1347/2001. Nuo 1968 m. ji taip pat yra tarptautinių kolektyvinių prekių ženklų „Bayrisch Bier“ ir „Bayerisches Bier“ savininkė.

4) Nepaisant to, kad geografinė nuoroda „Bayerisches Bier“ yra įregistruojama, tam tikri prekių ženklai, pavyzdžiui, Olandijos prekės ženklas [olandiškas prekių ženklas] „Bavaria“ ir Danijos prekės ženklas [daniškas prekių ženklas] „Høker Bajer“ gali būti

20. *Bavaria* yra Nyderlandų alaus gamintoja, vykdanči veiklą tarptautinėje rinkoje. Iš pradžių jos pavadinimas buvo „Firma Gebroeders Swinkels“, o „Bavaria“ yra oficialus bendrovės pavadinimas nuo 1930 metų. *Bavaria Italia* yra *Bavaria* bendrovių grupės dalis.

21. *Bavaria* ir *Bavaria Italia* atitinkamai yra savininkė ir naudotoja kelių tarptautinių, Italijoje ir kitur galiojančių prekių ženklų,

6 — 1996 m. birželio 12 d. Reglamentas dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo vadovaujantis Reglamentu (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta tvarka (OL L 148, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 19 t., p. 176).

kuriuose kartu su kitais žodžiais ar vaizdiniais elementais yra žodis „Bavaria“, kaip šių prekių ženklų pagrindas.

22. Atsižvelgdama į panašius procesus įvairiose kitose Europos valstybėse, ypač Vokietijoje ir Ispanijoje, 2004 m. rugsėjo 27 d. pareiškusi ieškinį *Tribunale di Torino* (Turino apygardos teismas), *Bayerischer Brauerbund* siekė uždrausti *Bavaria* ir *Bavaria Italia* naudoti Italijoje tokius prekių ženklus, prašydama priimti tarpinį sprendimą paskelbti šių prekių ženklų registraciją negaliojančia arba ją panaikinti. *Bayerischer Brauerbund* manė, kad šie prekių ženklai Reglamento Nr. 2081/92 13 ir 14 straipsnių prasme prieštaravo SGN „Bayerisches Bier“ ir kad bet kuriuo atveju juose buvo geografinė nuoroda – žodis „Bavaria“ – kuri yra bendrinė ir klaidinanti dėl aptariamo alaus geografinės kilmės, nes aptariamų rūšių alus yra olandiškas.

23. 2006 m. lapkričio 30 d. Sprendimu *Tribunale di Torino* patenkino *Bayerischer Brauerbund* ieškinį ir uždraudė Italijoje naudoti šiuos prekių ženklus, remdamasis tuo, kad jie buvo klaidinantys ir prieštaravo SGN „Bayerisches Bier“.

24. Dėl šio sprendimo *Bavaria* ir *Bavaria Italia* prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui tinkamai pareiškė apeliacinių skundą, remdamasi keliais pagrindais.

25. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, šiomis aplinkybėmis esminis apeliacinio skundo pagrindas yra susijęs su *Tribunale di Torino* požiūriu, kad jis negalėjo pateikti prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagal EB 234 straipsnį dėl Reglamento Nr. 1347/2001 galiojimo, nes šį aktą *Bavaria Italia* turėjo ginčyti tiesiogiai, remdamasi EB 230 straipsniu, t. y. per du mėnesius nuo jo paskelbimo.

26. Šiuo atžvilgiu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad dėl galimybės šiomis aplinkybėmis priimti prejudicinį sprendimą kilusias abejones turėtų išspręsti Teisingumo Teismas.

27. Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas smulkiai aprašo kelis, ginčijant Reglamento Nr. 1347/2001 galiojimą ir šiuo reglamentu atliktą SGN „Bayerisches Bier“ įregistravimą, *Bavaria* ir *Bavaria Italia* nurodytus argumentus, be kita ko, dėl bendrųjų teisės principų pažeidimo ir įvairių formalių bei esminių reikalavimų, išdėstytų Reglamente Nr. 2081/92, ypač jo 2 straipsnio 2 dalies b punkte, 14 straipsnio 3 dalyje ir 17 straipsnyje, nesilaikymo.

28. Šiomis aplinkybėmis *Corte d'Appello di Torino* (Turino apeliacinis teismas) sustabdė bylos nagrinėjimą ir pateikė Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar [Reglamentas Nr. 1347/2001] yra negaliojantis, taip pat ir dėl kitų aktų negaliojimo, dėl šių priežasčių:

Bendrųjų principų pažeidimas

- dėl to, kad negalioja [Reglamento Nr. 2081/92] 1 straipsnio 1 dalies nuostatos kartu su šio reglamento I priedo nuostatomis tiek, kiek juose leidžiama registruoti geografinės nuorodos, susijusias su „alumi“, kuris yra alkoholinis gėrimas, šiame priede (klaidingai) įrašytas prie 1 straipsnio 1 dalyje minėtų „maisto produktų“, bet nepatenkantis į EB Sutarties I priede ir jos 32 (anksčiau – 38) ir 37 (anksčiau – 43) straipsniuose, kuriais rėmėsi Taryba tam, kad priimtų [Reglamentą Nr. 2081/92], nurodytų „žemės ūkio produktų“ sąrašą;

- dėl to, kad negalioja [Reglamento Nr. 2081/92] 17 straipsnis tiek, kiek jame numatyta pagreitinta registra-

cijos procedūra, kuri gali apriboti ir iš esmės pažeisti suinteresuotųjų asmenų teises, nenumatydama jokios teisės pateikti protestą, aiškiai pažeisdama skaidrumo ir teisinio saugumo principus, ypač atsižvelgiant į pačios saugomos geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ registracijos procedūros, trukusios daugiau nei septynerius metus nuo 1994 m. iki 2001 m., sudėtingumą bei į tai aiškiai pripažinusią [Reglamento Nr. 692/2003], kurio 15 straipsniu dėl pirmą nurodytų priežasčių panaikintas [Reglamento Nr. 2081/92] 17 straipsnis, 13 konstatuojamąją dalį.

Formalių reikalavimų neįvykdymas

- dėl to, kad nuoroda „Bayerisches Bier“ neatitinka [Reglamento Nr. 2081/92] 17 straipsnio reikalavimų, kad galėtų būti įregistruota pagal jame numatytą supaprastintą procedūrą, nes ši nuoroda pateikiant registracijos paraišką Vokietijoje nebuvo nei „teisiškai saugomas pavadinimas“, nei „pagal įprastą praktiką nusistovėjusi“;

- dėl to, kad reikalavimų norint įregistruoti nuorodą „Bayerisches Bier“ atitikties tinkamai neįvertino nei Vokietijos vyriausybė, prieš pateik-

dama Komisijai registracijos paraišką, nei pati Komisija po to, kai ją gavo, priešingai Teisingumo Teismo praktikoje nustatytiems reikalavimams (2001 m. gruodžio 6 d. Sprendimas *Carl Kühne ir kt.*, C-269/99, Rink. p. I-9517);

- dėl to, kad nuorodos „Bayerisches Bier“ registracijos paraiškos Vokietijos vyriausybė nepateikė laiku, kaip numatyta [Reglamento Nr. 2081/92] 17 straipsnio 1 dalyje (per šešis mėnesius nuo reglamento įsigaliojimo, t. y. 1993 m. liepos 24 d.), o iš pradžių ieškovės pateiktoje pirminėje paraiškoje buvo numatytos aštuonios skirtingos nuorodos su galimybe vėliau pateikti įvairius jų variantus, kurios dabartine viena nuoroda „Bayerisches Bier“ tapo tik po to, kai jau seniai buvo pasibaigęs galutinis terminas – 1994 m. sausio 24 diena.

b punkte nustatytų esminių reikalavimų, kad būtų registruojama kaip saugojama geografinė nuoroda, atsižvelgiant į bendrinį pobūdį šios nuorodos, kuri istoriškai nurodė alų, gaminamą ypatingu būdu, 19 amžiuje išrastu Bavarijoje ir vėliau paplitusiu likusioje Europos dalyje ir visame pasaulyje (vadinamasis Bavarijos metodas, kuriam būdinga silpna fermentacija), ir kad kai kuriose Europos kalbose (danų, švedų, suomių) šiuo metu tai yra bendrinis alaus pavadinimas ir kad bet kuriuo atveju daugiausiai gali bendrai nurodyti bet kokią „Vokietijos Bavarijos regione gaminamo alaus“ rūšį iš daugelio egzistuojančių skirtingų alaus rūšių, nesant jokio „tiesioginio ryšio“ (2000 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Warsteiner Brauerei*, C-312/98, Rink. I-9187) tarp produkto (alaus) konkrečios kokybės, reputacijos ar kitų savybių bei jo specifinės geografinės kilmės (Bavarija), taip pat ji nepatenka į „išimtinis atvejus“, kaip reikalaujama [Reglamento Nr. 2081/92] 2 straipsnio 2 dalies b punkte, kad vienos šalies pavadinimą apimanti nuoroda būtų registruojama kaip geografinė nuoroda;

Esminių reikalavimų neįvykdymas

- dėl to, kad nuoroda „Bayerisches Bier“ neatitinka [Reglamento Nr. 2081/92] 2 straipsnio 2 dalies

- kadangi, kaip nurodyta ankstesnėje pastraipoje, nuoroda „Bayerisches Bier“ yra „bendrinis“ pavadinimas,

kurio registruoti neleidžiama pagal [Reglamento Nr. 2081/92] 3 straipsnio 1 dalį ir 17 straipsnio 2 dalį;

IV — Teisinė analizė

A — Pirmasis klausimas

- dėl to, kad nuoroda „Bayerisches Bier“ neturėjo būti registruojama [Reglamento Nr. 2081/92] 14 straipsnio 3 dalies prasme, nes, atsižvelgiant į prekių ženklų „Bavaria“ reputaciją, žinomumą ir jų naudojimo laikotarpį, registracija „gali suklaidinti vartotoją dėl produkto tikrojo tapatumo“?

29. Pirmuoju klausimu, kuris padalytas į aštuonias dalis (arba negaliojimo pagrindus), *Corte d'Appello di Torino*, atsižvelgdamas į galimą bendrųjų Bendrijos teisės principų arba Reglamente Nr. 2081/92 išdėstytų formalių ar esminių sąlygų pažeidimą, abejoja dėl Reglamento Nr. 1347/2001 galiojimo. Klausimo dalys dėl bendrųjų Bendrijos teisės principų laikymosi yra susijusios su Reglamentu Nr. 2081/92 kaip teisiniu Reglamentu Nr. 1347/2001 pagrindu.

1. Priimtinas

a) Pagrindiniai šalių argumentai

2. Papildomai, jeigu būtų pripažinta, kad pirmasis klausimas yra nepriimtinas arba nepagrįstas, ar [Reglamentas Nr. 1347/2001] turi būti aiškinamas taip, kad saugomos geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ pripažinimas nepažeidžia egzistuojančių, tretiesiems asmenims priklausančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“, galiojimo ir galimybės naudoti?“

30. Šioje byloje rašytines pastabas pateikė *Bavaria* ir *Bavaria Italia* (kartu), *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Taryba, taip pat Vokietijos, Graikijos, Italijos ir Nyderlandų vyriausybės. Šioms šalims buvo atstovaujama 2008 m. rugsėjo 18 d. posėdyje, kuriame pastabas žodžiu taip pat pateikė Čekijos vyriausybė. Ši vyriausybė nurodė, kad dėl pirmojo pateikto klausimo esmės jos

nuomonė sutampa su Komisijos, Tarybos, Vokietijos bei Italijos nuomone, tačiau kartu savo pastabose koncentravosi ties pirmojo klausimo priimtinumu bei antruoju pateiktu klausimu.

Komisija pabrėžė, kad aptariama registracija automatiškai nereiškia, jog prekių ženklas „Bavaria“ nebegali būti toliau naudojamas.

b) Vertinimas

31. *Bayerischer Brauerbund*, Taryba ir Čekijos, Vokietijos, Graikijos bei Italijos vyriausybės teigia, kad klausimas yra nepriimtinas. Kadangi *Bavaria* ir *Bavaria Italia* yra tiesiogiai ir individualiai susijusios su Reglamentu Nr. 1347/2001, kaip matyti iš jo trečios ir ketvirtos konstatuojamųjų dalių, tačiau nepareiškė ieškinio dėl jo panaikinimo pagal EB 230 straipsnį, nacionaliniuose teismuose jos negali ginčyti šio reglamento teisėtumo. Tarybos nuomone, pati šiuo reglamentu atlikta registracija aiškiai rodė, kad ji gali turėti įtakos prekių ženklo „Bavaria“ naudojimui. Todėl *Bavaria* akivaizdžiai galėjo numatyti šios registracijos pasekmes.

32. *Bavaria* ir *Bavaria Italia*, Komisija bei Nyderlandų vyriausybė, atvirkščiai, teigia, kad pirmasis klausimas priimtinas. Šios šalys teigia, kad *Bavaria* ir *Bavaria Italia* galėjo turėti pagrįstų abejonų dėl to, ar jos yra tiesiogiai ir individualiai susijusios su Reglamentu Nr. 1347/2001 nuostatomis, nes šio reglamento poveikis šioms bendrovėms kilo iš to, kad nacionalinis teismas nagrinėjamoje byloje taikė Reglamentu Nr. 2081/92 13 ir 14 straipsnius, kuriais siekiama reguliuoti egzistuojančių prekių ženklų ir vėliau įregistruotų SGN koegzistavimą. Šiame kontekste

33. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, taip pat ir kai kurių šalių šiame kontekste iškeltas preliminarus klausimas yra, ar pirmasis pateiktas klausimas, kuriuo abejojama dėl Reglamento Nr. 1347/2001, taip pat dėl kai kurių jį pagrindžiančio Reglamentu Nr. 2081/92 nuostatų galiojimo, yra nepriimtinas atsižvelgiant į tai, kad *Bavaria* ir *Bavaria Italia* per EB 230 straipsnyje numatytą laikotarpį nepareiškė ieškinio Pirmosios instancijos teisme dėl Reglamentu Nr. 1347/2001 panaikinimo, nors greičiausiai turėjo teisę tai padaryti.

34. Kaip matyti iš sprendimo *TWD Textilverke Deggendorf*, fizinis ar juridinis asmuo iš esmės negali, remdamasis prašymu priimti prejudicinį sprendimą, netiesiogiai ginčyti Bendrijos institucijos akto galiojimo, jeigu šis asmuo būtų galėjęs tai padaryti tiesiogiai, remdamasis EB 230 straipsniu⁷.

7 — Žr. 1994 m. kovo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-188/92 (Rink. p. I-833) 13–15 punktus ir 2001 m. vasario 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nachi Europe* (C-239/99, Rink. p. I-1197) 36 punktą.

35. Šiuo galimybės ginčyti Bendrijos teisės aktą prašant priimti prejudicinį sprendimą ribojimu siekiama atsižvelgti į teisinio saugumo principą, neleidžiant neribotą laiką ginčyti teises pasekmes turinčių Bendrijos nuostatų. Priešingu atveju asmuo galėtų apeiti privalomąjį Bendrijos nuostatos, kuria grindžiamas nepalankus jam sprendimas, pobūdį, kurį šio asmens atžvilgiu ji turi net pasibaigus laikotarpiui, per kurį galima pareikšti EB 230 straipsnio ketvirtoje dalyje numatytą tiesioginį ieškinį⁸.

36. Tačiau iš nusistovėjusios teismo praktikos aiškiai matyti, kad nacionaliniame teisme asmuo negali remtis Bendrijos akto neteisėtumu ir netiesiogiai ginčyti jo galiojimo pagal EB 234 straipsnį tik tuomet, jei jo teisė prašyti šio akto panaikinimo pagal EB 230 straipsnį buvo aiški ir neabejotina⁹.

37. Taigi, kadangi ši byla susijusi su reglamentu, klausimas, kurį reikia užduoti, yra, ar *Bavaria* arba *Bavaria Italia* ieškinys dėl Reglamento Nr. 1347/2001 būtų neabejotinai priimtinas dėl to, kad šio reglamento

nuostatos iš tikrųjų reiškia sprendimą, kuris yra tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijęs¹⁰.

38. Mano nuomone, nėra nustatyta, kad taip būtų šiuo atveju.

39. Pirma, kalbant apie tiesioginio poveikio sąlygą¹¹, reikėtų pažymėti, kad tai, ar šis reglamentas turi poveikį bendrovių ir prekių ženklų savininkų, išskyrus bendroves, kurios naudoja pavadinimą „Bayerisches Bier“, Reglamentu Nr. 1347/2001 įregistruotą kaip SGN, teisinei situacijai bei koks yra tas poveikis, iš tikrųjų priklauso nuo tokia registracija suteikiamos apsaugos apimties. Taigi tai, ar tokio pavadinimo, kaip „Bavaria“, naudotojui turi poveikį SGN „Bayerisches Bier“ registracija, iš esmės priklauso nuo to, ar naudojant atitinkamą pavadinimą SGN yra pažeidžiama Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio arba, jeigu atitinkamas pavadinimas yra saugomas kaip prekių ženklas, šio reglamento 14 straipsnio prasme.

40. Tačiau atsakymas į šį klausimą neišplaukia iš Reglamento Nr. 1347/2001 bei Reglamento Nr. 2081/92 savaime ir be kitų

8 — Šiuo atžvilgiu žr. sprendimo *TWD Textilwerke Deggendorf*, nurodyto 7 išnašoje, 16–18 punktus; sprendimo *Nachi Europe*, minėto 7 išnašoje, 37 punktą ir 2007 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Roquette Frères* (C-441/05, Rink. p. I-1993, 40 punktas).

9 — Šiuo atžvilgiu žr. sprendimo *TWD Textilwerke Deggendorf*, minėto 7 išnašoje, 24 ir 25 punktus; sprendimo *Nachi Europe*, minėto 7 išnašoje, 37 punktą; sprendimo *Roquette Frères*, minėto 8 išnašoje, 40 ir 41 punktus ir 1996 m. gruodžio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Accrington Beef ir kt.* (C-241/95, Rink. p. I-6699, 15 punktas).

10 — Žr. sprendimo *Roquette Frères*, minėto 8 išnašoje, 41 punktą, ir sprendimo *Nachi Europe*, minėto 7 išnašoje, 37 punktą.

11 — Dėl šios sąlygos, be kita ko, žr. 1998 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Dreyfus prieš Komisiją* (C-386/96 P, Rink. p. I-2309, 43 punktas ir jame nurodytą teismo praktiką).

aplinkybių; tai, beje, matyti ir iš pačios nagrinėjamos bylos esmės.

41. Be to, kai kurios šios bylos šalys šiame kontekste teisingai pažymėjo, kad, ypač kalbant apie Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalį, tai, ar laikomasi šioje nuostatoje išdėstytų sąlygų ir ar todėl toks prekių ženklas, kaip antai „Bavaria“, gali būti toliau naudojamas, turi nuspręsti nacionalinis teismas¹².

42. Galiausiai bent jau abejotina – ir šis klausimas taip pat kyla šioje byloje – kokią tiesioginį poveikį *Bavaria* teisinei situacijai gali turėti pačios reglamento trečia ir ketvirta konstatuojamosios dalys.

43. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, mano nuomone, negalima sakyti, jog aišku, kad *Bavaria* yra tiesiogiai susijusi su Reglamentu Nr. 1347/2001 ir Reglamentu Nr. 2081/92 ieškinio dėl panaikinimo pagal EB 230 straipsnio ketvirtą dalį tikslais.

44. Antra, kalbant apie sąlygą, kad ginčijama priemonė būtų konkrečiai susijusi su ją ginčijančiais asmenimis, t. y. kad pagal „*Plaumann* kriterijų“ ji turėtų jiems poveikį „dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba tam tikros faktinės situacijos, kuri išskiria juos iš kitų asmenų“¹³, mano nuomone, šią bylą reikia skirti nuo *Codorniu* bylos, kuria remiasi kelios šios bylos šalys.

45. Pirma, priešingai nei byloje *Codorniu*, kurioje buvo aišku, kad priėmus joje ginčijamą Bendrijos nuostatą ir taip palikus teisę naudoti terminą „*crémant*“ Prancūzijos ir Liuksemburgo gamintojams, buvo neleista *Codorniu* naudoti savo vaizdinio prekių ženklo „Grand Cremant de Codorniu“¹⁴, šioje byloje daug mažiau aišku, kokią būtent poveikį SGN „*Bayerisches Bier*“ turi prekių ženklo „*Bavaria*“ naudojimui ir kiek šio prekių ženklo savininkas yra išskiriamas iš visų kitų prekybininkų šios teismo praktikos prasme.

46. Antra ir, ko gera, svarbiau yra tai, kad, nors prekių ženklas „*Bavaria*“ – kartu su prekių ženklu „*Høker Bajer*“ – yra išskiriamas

12 — Žr. 1999 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Gorgonzola* (C-87/97, Rink. p. I-1301, 36 punktą; taip pat žr. šios išvados 156–158 punktus.

13 — Žr. 1963 m. liepos 15 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Plaumann prieš Komisiją* (25/62, Rink. p. 95, 107); 1994 m. gegužės 18 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Codorniu* (C-309/89, Rink. p. I-1853, 20 punktą) ir 2002 m. liepos 25 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Unión de Pequeños Agricultores prieš Tarybą* (C-50/00 P, Rink. p. I-6677, 36 punktą).

14 — Sprendimo *Codorniu*, minėto 13 išnašoje, 21 ir 22 punktai.

jį aiškiai nurodant ginčijamo reglamento trečioje ir ketvirtoje konstatuojamosiose dalyse, mano nuomone, reikia atsižvelgti ir į tokios nuorodos esmę, būtent į teiginį, jog SGN „Bayerisches Bier“ registracija neturės nepalankaus poveikio prekių ženklui „Bavaria“.

2. Esmė

a) Pirmoji klausimo dalis dėl Reglamento Nr. 2081/92 teisinio pagrindo

47. Tai rodo, kad, mano manymu, *Bavaria* ir *Bavaria Italia* galėjo turėti pagrįstą abejonių dėl Reglamento Nr. 1347/2001 ir Reglamento Nr. 2081/92 tiesioginės ir konkrečios sąsajos su jomis ir kad nėra akivaizdu, jog pagal EB 230 straipsnį jų pareikštas ieškinys būtų pripažintas priimtinu¹⁵.

49. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas abejoja Reglamento Nr. 2081/92 teisėtumu dėl to, kad jis taikomas alui. Kadangi alus yra alkoholinis gėrimas, jo negalima laikyti „maisto produktu“, kaip daroma reglamente, todėl jis šalintinas iš reglamento taikymo srities. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat abejoja dėl Reglamento Nr. 2081/92 galiojimo, atsižvelgdamas į tai, kad EB 32 ir 37 straipsniai nėra tinkamas šio reglamento priėmimo pagrindas, nes alus nenurodytas prie EB Sutarties I priede išvardytų „žemės ūkio produktų“.

48. Todėl manau, kad pirmasis pateiktas klausimas yra priimtinas.

i) Pagrindiniai šalių argumentai

50. Nyderlandų vyriausybė, *Bavaria* ir *Bavaria Italia* pritaria pirmojoje klausimo dalyje išreikštomis abejonėms. *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teigia, kad alaus įtraukimas į „maisto produktų sąrašą“ yra nepagrįstas ir neteisingas bei kad alų reikėtų pašalinti iš Reglamento Nr. 2081/92 taikymo srities taip, kaip pagal šio reglamento 1 straipsnio 1 dalies antrąją pastraipą buvo pašalintas vynas. Jos

15 — Pridurčiau, kad jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, jog, nepaisant to, kad šios bylos faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kai neabejotinai pats susijęs reglamentas rodė, jog nagrinėjama registracija gali neturėti poveikio *Bavaria*, ji turėjo pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, ir taip Teisingumo Teismas užimtų santykinai ribojančią poziciją prašymų priimti prejudicinį sprendimą dėl galiojimo priimtumo atžvilgiu ir tai galėtų paskatinti nereikalingus, pavyzdžiui, prekių ženklų savininkų „prevencinius“ ieškinius dėl panaikinimo, kas būtų nenaudinga veiksmingo teisingumo vykdymo Bendrijoje požiūriu.

priduria, kad Reglamentai Nr. 2081/92 ir Nr. 1347/2001 nėra tik mažai susiję su alumi. Anot *Bavaria* ir *Bavaria Italia*, dėl saugomų geografinių nuorodų kaip tikrųjų intelektinės nuosavybės teisių teisinio pobūdžio Reglamentas Nr. 2081/92 turėjo būti grindžiamas ne EB 37 straipsniu, bet EB 308 straipsniu ir (arba) EB 94 ir 95 straipsniais.

51. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Taryba ir Vokietijos, Graikijos bei Italijos vyriausybės abejoja dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo siūlomo aiškinimo ir teigia, kad teisingas Reglamento Nr. 2081/92 priėmimo teisinis pagrindas yra EB 37 straipsnis. Be to, kalbant bendrai, Italijos vyriausybė nesutinka su tuo, kad Reglamento Nr. 2081/92 teisėtumas gali būti ginčijamas tam, kad būtų užginčytas Reglamento Nr. 1347/2001 teisėtumas.

52. Vokietijos vyriausybės ir Tarybos teigimu, pagal Reglamento (EB) Nr. 178/2002 2 straipsnyje pateiktą „maisto produkto“ sąvoką alus yra maisto produktas¹⁶. Vokietijos vyriausybė, kaip ir Italijos vyriausybė, taip pat teigia, jog sistemškai aiškinant Reglamentą Nr. 2081/92 matyti, kad vyno ir spiritinių gėrimų neįtraukimas į jo taikymo sritį yra pagrįstas kitomis

priežastimis ir kad nėra reikalo neįtraukti visų alkoholinių gėrimų.

53. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija ir Taryba bei Vokietijos ir Italijos vyriausybės taip pat teigia, kad pagrindinis arba svarbiausias Reglamento Nr. 2081/92 tikslas nurodytas EB 37 straipsnyje ir kad remiantis Teisingumo Teismo praktika būtent šią nuostatą reikia naudoti kaip teisinį pagrindą.

ii) Vertinimas

54. Pirmiausia reikia atmesti požiūrį, kad alus neturi būti laikomas „maisto produktu“ ir todėl negali būti įtrauktas į Reglamento Nr. 2081/92 I priedą. Tokią nuomonę paneigia ne tik tradiciškai svarbus, kaip teismo posėdyje pabrėžė Čekijos vyriausybė, alaus vaidmuo kelių valstybių narių gastronomijoje ir maitinimosi įpročiuose. Kaip pažymėjo Vokietijos vyriausybė ir Taryba, alus, atrodo, taip pat atitinka, pavyzdžiui, Reglamento Nr. 178/2002 2 straipsnyje pateiktą „maisto produkto“ sąvoką, pagal kurią „maistas“ arba „maisto produktas“ – „tai medžiaga arba

16 — 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas, nustatantis maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiantis Europos maisto saugos tarnybą ir nustatantis su maisto saugos klausimais susijusias procedūras (OL L 31, p 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 6 t., p. 463).

produktas, perdirbtas, perdirbtas iš dalies arba neperdirbtas, kurį žmogus nuryš arba pagrįstai tikimasi, kad nuryš“.

vieno ar kelių EB 33 straipsnyje išdėstytų bendrosios žemės ūkio politikos tikslų¹⁷.

55. Antra, reikėtų pažymėti, kad iš to, jog Bendrijos teisės aktų leidėjas, kaip nurodyta Reglamento Nr. 2081/92 1 straipsnio 1 dalyje, nusprendė neįtraukti vyno produktų ir spiritingų gėrimų į šio reglamento taikymo sritį, negalima daryti išvados, kad jis neturėjo kompetencijos į šio reglamento taikymo sritį įtraukti alkoholinius gėrimus arba tiksliau – alų. Kaip matyti iš Reglamento Nr. 2081/92 8 konstatuojamosios dalies, vynai ir spiritiniai gėrimai į reglamentą nebuvo įtraukti todėl, kad šiuos gėrimus jau reglamentavo konkretūs Bendrijos teisės aktai, numatantys aukštesnio lygio apsaugą.

56. Trečia, kalbant apie EB 37 straipsnio, kaip teisinio pagrindo, naudojimą, pažymėtina, kad nors alus nėra vienas iš EB sutarties I priede paminėtų žemės ūkio produktų, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, kad šis straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas bet kuriam teisės aktui, kuris susijęs su Sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų gamyba ir pardavimu, kuris padeda siekti

57. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, jeigu Bendrijos teisės akto analizė parodo, kad juo siekiama dvigubo tikslo arba kad jis turi dvi sudedamąsias dalis, ir jei vienas šių tikslų arba viena sudedamųjų dalių yra laikytina pagrindine ar dominuojančia, o kita tik papildoma, teisės aktas turi būti grindžiamas tik vienu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar dominuojantis tikslas arba sudedamoji dalis¹⁸.

58. Be to, Teisingumo Teismas byloje, panašioje į šią bylą, yra nusprendęs, kad tuomet, kai teisės aktas padeda siekti vieno ar kelių EB 33 straipsnyje išdėstytų bendrosios žemės ūkio politikos tikslų, jis turi būti priimamas remiantis EB 37 straipsniu, nors jis ne tik yra daugiausia taikomas šiame straipsnyje nurodytame Sutarties priede išvardytiems produktams, bet ir apima kitus šiame priede nurodytus produktus¹⁹.

17 — Šiuo atžvilgiu žr. 1988 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Jungtinė Karalystė prieš Tarybą* (68/86, Rink. p. 855, 14 punktą); 1988 m. vasario 23 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Jungtinė Karalystė prieš Tarybą* (131/86, Rink. p. 905, 19 punktą); 1989 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-131/87, Rink. p. 3743, 28 punktą) ir 1998 m. gegužės 5 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją* (C-180/96, Rink. p. I-2265, 133 punktą).

18 — Žr., be kita ko, 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-338/01, Rink. p. I-4829, 55 punktą); 1993 m. kovo 17 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-155/91, Rink. p. I-939, 19 ir 21 punktai) ir 2001 m. sausio 30 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Ispanija prieš Tarybą* (C-36/98, Rink. p. I-779, 59 punktą).

19 — Šiuo atžvilgiu žr. 1989 m. lapkričio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Komisija prieš Tarybą* (C-11/88, Rink. p. 3799, 15 punktą) ir sprendimą *Jungtinė Karalystė prieš Komisiją*, minėto 17 išnašoje, 133 ir 134 punktus.

59. Atsižvelgiant į tai, atrodo, kad Reglamentas Nr. 2081/92 pagrįstai gali būti priimamas remiantis EB 37 straipsniu, nes akivaizdu, jog iš esmės jis taikomas Sutarties I priede išvardytiems produktams ir tik nedaugeliui kitų, šiame priede nenurodytų produktų, pavyzdžiui, alui. Todėl vien tai, kad reglamente taip pat nurodomas alus, kuris nėra įrašytas į Sutarties I priedą, mano nuomone, nekelia abejonių dėl EB 37 straipsnio pasirinkimo kaip teisinio pagrindo, ypač atsižvelgiant į tai, jog alus yra produktas, kurio gamyba ir pardavimas akivaizdžiai padeda siekti bendros žemės ūkio politikos tikslų.

60. Todėl manau, kad argumentas dėl negaliojimo, susijęs su Reglamento Nr. 2081/92 teisiniu pagrindu, yra nepagrįstas.

b) Antroji klausimo dalis dėl Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio galiojimo

61. Antrąją klausimo dalimi nacionalinis teismas iš esmės klausia, ar Reglamento Nr. 2081/92 – kuriuo remiantis priimtas Reglamentas Nr. 1347/2001 – 17 straipsnis yra negaliojantis, nes jame nustatyta pagreitinanti registracijos procedūra, nenumatant susijusiems ūkio subjektams jokios teisės

pateikti protestą, aiškiai pažeidžia skaidrumo ir teisinio saugumo principus.

i) Pagrindiniai šalių argumentai

62. Nyderlandų vyriausybės ir *Bavaria* bei *Bavaria Italia* teigimu, antrojoje klausimo dalyje nurodyti argumentai dėl negaliojimo yra tinkamai pagrįsti.

63. *Bavaria* ir *Bavaria Italia* pabrėžia skirtumą tarp Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio ir šio reglamento 7 straipsnio, kuriame aiškiai numatyta teisė pateikti protestą dėl įprastos registracijos procedūros. Reglamento Nr. 692/2003 13 konstatuojamosios dalies formuluote netiesiogiai patvirtinama, kad Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnis yra negaliojantis. Be to, jų nuomone, sprendimas *Kühne*²⁰ šioje byloje netaikytinas, nes toje byloje susijusios trečiosios šalys galėjo aktyviai veikti vykstant nacionalinei procedūrai, pagal kurią Vokietijos vyriausybė pateikė registracijos paraišką.

20 — 2001 m. gruodžio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimas byloje C-269/99 (Rink. p. I-9517).

64. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Taryba ir Vokietijos, Graikijos bei Italijos vyriausybės nesutinka su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pasiūlytu aiškinimu. Jie iš esmės teigia, kad nors Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje nenumatyta teisė pateikti protestą kaip 7 straipsnyje, susijusios trečiosios šalys vis dėlto gali pareikšti prieštaravimus valstybių narių institucijoms, kurios gali juos perduoti Reguliavimo komitetui, įsteigtam pagal reglamento 15 straipsnį, kaip, beje, ir buvo padaryta šioje byloje. Jie taip pat pabrėžia, kad pagrindinė Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio panaikinimo priežastis buvo ta, kad jis nuo pat pradžių laikytas laikinu ir baigėsi jo galiojimas.

65. Komisija ir Taryba pažymi, kad Teisingumo Teismas daugelį kartų pripažino Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio teisėtumą ir kad šioje nuostatoje numatyta procedūra nereiškia, jog esminės registracijos sąlygos nėra pakankamai rūpestingai nagrinėjamos – greičiau priešingai, kaip matyti iš šios bylos. Jos priduria, kad Reglamento Nr. 692/2003 13 konstatuojamojoje dalyje tiesiog pateikiamos kai kurios pastabos dėl sunkumų, kylančių dėl protesto teisės nebuvimo pagal Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnį, tačiau joje neišreiškiama abejonių dėl šios nuostatos teisėtumo.

ii) Vertinimas

66. Priešingai nei mano Nyderlandų vyriausybė ir *Bavaria* bei *Bavaria Italia*, remiantis sprendimu *Kühne*²¹ galima daryti išvadą, kad Teisingumo Teismas nelaikė Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytos supaprastintos registracijos procedūros neteisėta dėl to, kad – priešingai nei įprastoje procedūroje, kai taikomas šio reglamento 7 straipsnis – pagal ją suinteresuotosioms trečiosioms šalims nesuteikiama teisė užprotestuoti siūlomą registraciją.

67. Toje byloje Teisingumo Teismas nusprendė, kad nors buvo remiamasi tuo, jog supaprastinta registracijos procedūra nenumatė trečiųjų asmenų teisės užprotestuoti siūlomą registraciją, šios procedūros taikymas buvo teisėtas net tuomet, kai trečiosios šalys nacionaliniu lygmeniu pareiškė prieštaravimus dėl aptariamų nuorodų įregistravimo²². Šiame kontekste Teisingumo Teismas taip pat patvirtino, kad būtent nacionaliniu lygmeniu reikia atsižvelgti į galimus trečiųjų šalių, kurių manymu, registracija arba registracijos paraiška pažeidžia jų teises, prieštaravimus²³.

68. Šiuo atžvilgiu, kaip nurodė Vokietijos vyriausybė, kitų valstybių narių suinteresuotosios šalys dėl aptariamų SGN įregistravimo taip pat galėjo pareikšti prieštaravimus

21 — Minėtas 20 išnašoje.

22 — Šiuo atžvilgiu ypač žr. sprendimo 35 ir 40 punktus.

23 — Šiuo atžvilgiu žr. sprendimo 41, 57 ir 58 punktus.

kompetentingoms Vokietijos institucijoms ar jų pačių valstybei narei, tačiau supaprastintos procedūros taikymo teisėtumas, kaip galima padaryti išvadą remiantis sprendimu *Kühne*, atvirkščiai, nepriklauso nuo trečiųjų šalių, kurios iš tikrųjų naudojasi šia galimybe²⁴.

aktų leidėjo šiuo atžvilgiu galbūt padarytos nuorodos tokią nuostatą keičiančio Bendrijos akto preambulėje.

69. Be to, iš Teisingumo Teismui pateiktos informacijos matyti, kad Reglamento Nr. 1347/2001 priėmimo procese *Bavaria* iš tikrųjų galėjo išdėstyti savo nuomonę Komisijai per Nyderlandų valdžios institucijas ir pateikti šiuo atžvilgiu išsamias pastabas.

71. Todėl pagrindas, kuriuo prieštaraujama dėl Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio galiojimo, yra nepagrįstas.

70. Toliau, kalbant apie supaprastintos procedūros panaikinimą Reglamentu Nr. 692/2003 ir šio reglamento 13 konstatuojamąją dalį, kurioje nurodomas toks panaikinimas, sutinku su Taryba ir Komisija, kad ši konstatuojamoji dalis nėra Bendrijos teisės aktų leidėjo „pripažinimas“, jog panaikintoji supaprastinta procedūra buvo neteisėta. Pirma, šią konstatuojamąją dalį paprasčiausia galima aiškinti kaip pripažinimą, jog ši procedūra kelia susirūpinimą dėl teisinio saugumo bei skaidrumo, ir tai yra mažiau nei tvirtinti, jog dėl šios priežasties ji yra neteisėta. Antra, ir bet kuriuo atveju tai, ar tokia antrinės Bendrijos teisės nuostata, kaip antai Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnis, iš tikrųjų yra teisėta, ar ne, nepriklauso nuo Bendrijos teisės

c) Trečioji, ketvirtoji ir penktoji klausimo dalys dėl galbūt nesilaikytų formalių reikalavimų

72. Šiais klausimais, kuriuos naudinga nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, pirma, ar nuoroda „Bayerisches Bier“ atitiko Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytos supaprastintos procedūros taikymo sąlygas, t. y. ar teikiant registracijos paraišką ši nuoroda buvo „teisiškai saugoma“ arba „nustovėjusi pagal įprastą praktiką“ valstybėje narėje, kuri pateikė paraišką. Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Reglamentas Nr. 1347/2001 yra negaliojantis todėl, kad Vokietijos vyriausybė arba Komisija tinkamai neatsižvelgė į SGN „Bayerisches Bier“ registracijai taikomus reikalavimus ir paraiška įregistruoti nuorodą nebuvo pateikta laiku.

24 — Žr. sprendimo 40 punktą.

i) Pagrindiniai šalių argumentai

73. Nyderlandų vyriausybė ir *Bavaria* bei *Bavaria Italia* teigia, kad nesilaikyta nė vienos iš Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytų sąlygų ir kad Reglamentas Nr. 1347/2001 yra negaliojantis dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nurodytų pagrindų.

74. Kalbant apie sąlygą, jog pavadinimas turi būti „teisiškai saugomas“, *Bavaria* ir *Bavaria Italia* pažymi, kad teikiant registracijos paraišką Vokietijoje nebuvo konkrečiai geografinių nuorodų teisei apsaugai skirtos sistemos. Šiuo atžvilgiu jos teigia, kad nei nesąžiningos konkurencijos taisyklės, nei *Bayerischer Brauerbund* vardu įregistruoti kolektyviniai prekių ženklai negali suteikti teisinės apsaugos Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio prasme – tas pats galioja ir Vokietijos pasirašytiems dvišaliams susitarimams dėl geografinių nuorodų apsaugos su Prancūzija (1960 m.), Italija (1963 m.), Graikija (1964 m.), Šveicarija (1967 m.) ir Ispanija (1970 m.)²⁵.

75. Dėl sąlygos, kad pavadinimas turi būti nusistovėjęs pagal įprastą praktiką, *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teigia, jog nuoroda „Bayerisches Bier“ niekada nebuvo skirta konkrečiam produktui žymėti: atvirkščiai, ji reiškia bet kokios rūšies alų, gaminamą Bavarijoje, nors šio alaus savybės labai skiriasi.

76. *Bavaria* ir *Bavaria Italia* toliau teigia, kad atsižvelgiant į pareiškimus, pateiktus registracijai pagrįsti, ir juose išdėstytas esmines pastabas buvo aišku, kad registracijos paraiška buvo nepagrįsta, todėl, atlikdamos vertinimą dėl to, ar laikytasi sąlygų pagal Reglamentą Nr. 2081/92, Vokietijos vyriausybė ir Komisija padarė akivaizdžią klaidą. *Bavaria* ir *Bavaria Italia* šiuo atžvilgiu teigia, kad pradinėje paraiškoje buvo nurodytos visos Bavarijoje gaminamo alaus rūšys, neišskiriant jų iš kitų alaus rūšių, ir kad Reglamente Nr. 1347/2001 pateikti netinkami motyvai.

25 — Prancūzija: *BGBL* 1961 II, p. 23 (1960 m. kovo 8 d. Konvencija, *United Nations Treaty Series* (toliau – *UNTS*) 1969 II Nr. 2064, 747 t., p. 2); Italija: *BGBL* 1965 II, p. 157 (1963 m. liepos 23 d. Konvencija, *UNTS*, 1967 II Nr. 1815); Graikija: *BGBL* 1965 II, p. 177 (1964 m. balandžio 16 d. Konvencija, *UNTS*, 1972 II Nr. 564, 609 t., p. 27); Šveicarija: *BGBL* 1969 II, p. 139, ir *BGBL* 1965 II, p. 157 (1967 m. kovo 7 d. Konvencija); Ispanija: *BGBL* 1972 II, p. 110 (1970 m. rugsėjo 11 d. Konvencija, *UNTS*, 1995 II Nr. 492, 992 t., p. 87).

77. Galiausiai *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teigia, kad registracijos paraiškos pakeitimai, padaryti pasibaigus Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytam terminui, yra esminiai, todėl pagrįstai gali būti daroma išvada, kad paraiška nebuvo pateikta laiku.

78. Manydamos priešingai, *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Taryba ir Vokietijos, Graikijos bei Italijos vyriausybės iš esmės teigia, kad šiuo atveju laikytasi Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytų sąlygų, atsižvelgiant į pirma minėtus dvišalius susitarimus ir Vokietijos valdžios institucijų pateiktus dokumentus. Taryba ir Italijos vyriausybė teigia, kad vertinti, ar nuoroda buvo teisiškai saugoma arba nusistovėjusi pagal įprastą praktiką, bet kuriuo atveju turi valstybės narės. Antra, argumentai, susiję su SGN registracijai taikomų reikalavimų nagrinėjimu ir termino registracijos paraiškai pateikti pasibaigimu, yra nepagrįsti, nes paraiška buvo išnagrinėta rūpestingai, kaip to reikalaujama, ir pateikta laiku. Komisija šiuo atžvilgiu pažymi, kad Reglamento Nr. 2081/92 4 straipsnio 2 dalyje išvardyti esminiai produkto specifikacijos elementai niekuomet nebuvo keičiami.

80. Dėl vėlesnių pirminės paraiškos pakeitimų, kuriuos paminėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, ir dėl Komisijos bei Vokietijos valdžios institucijų keitimosi informacija pasibaigus šešių mėnesių terminui reikėtų priminti, kad Teisingumo Teismas sprendime *Kühne*, kuris taip pat buvo susijęs su Vokietijos vyriausybės pateikta paraiška, pastebėjo, jog „priešingai nei Reglamento Nr. 2081/92 5 straipsnyje, kur aiškiai numatyta, kad vykdant įprastą procedūrą prie registracijos paraiškos pridedama specifikacija, reglamento 17 straipsnyje apsiribojama tuo, kad valstybėms narėms nustatoma pareiga informuoti Komisiją, kuriuos jų teisiškai saugomus pavadinimus ar kuriuos pavadinimus, pagal įprastą praktiką nusistovėjusius valstybėse narėse, kur nėra apsaugos sistemos, jos nori įregistruoti“. Jis nusprendė, kad tokiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio „negalima aiškinti taip, kad jame valstybėms narėms nustatoma pareiga per šešių mėnesių terminą perduoti galutinę specifikacijos versiją ir kitus svarbius dokumentus, todėl bet koks iš pradžių pateiktos specifikacijos pakeitimas lemia, kad bus taikoma įprasta procedūra“²⁶.

ii) Vertinimas

79. Kalbant apie pirmiausia spręstiną klausimą dėl Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatyto šešių mėnesių termino laikymosi, iš pradžių reikėtų pažymėti, kad nėra ginčo dėl to, jog pirminę paraišką Vokietijos vyriausybė Komisijai pateikė 1994 m. sausio 20 d., taigi iki termino pabaigos – 1994 m. sausio 26 dienos.

81. Taigi toje byloje Teisingumo Teismas nusprendė, kad dėl aptariamų pakeitimų²⁷, padarytų pasibaigus šešių mėnesių terminui, supaprastintos procedūros taikymas nebuvo neteisėtas²⁸.

²⁶ — Žr. 20 išnašoje minėto sprendimo *Kühne* 32 punktą.

²⁷ — Aptariamai pakeitimai buvo susiję su prašymu įregistruoti geografinę nuorodą, o ne kilmės nuorodą, apimančios vietovės pasikeitimą ir žaliavų, kurias galima įvežti iš šią vietovę, dalies pasikeitimą. Šiuo atžvilgiu žr. toje byloje pateiktos generalinio advokato F. Jacobs išvados, minėtos 20 išnašoje, 40 ir 44 punktus.

²⁸ — Žr. sprendimo 33 ir 34 punktus.

82. Atsižvelgiant į tai ir turint omenyje pirminės paraiškos, kurią reikia pateikti per Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytą šešių mėnesių terminą, tikslumo bei užbaigtumo laipsnį, kurio galima realiai tikėtis iš valstybių narių, neatrodo, kad dėl registracijos paraiškos pakeitimų ir šioje byloje Vokietijos vyriausybės pateiktų papildomų dokumentų bei informacijos, ypač susijusių su paraiškoje nurodytomis alaus rūšimis, iš esmės pasikeitė pirminės paraiškos dalykas, todėl registracijos procedūra tapo neteisėta.

83. Šiuo atžvilgiu ypač reikėtų pažymėti, kad vykstant registracijos procedūrai nepasikeitė tokie esminiai produkto specifikacijos elementai, kaip antai produkto pavadinimas ir geografinė nuoroda „Bayerisches Bier“, produkto apibūdinimas bei geografinės vietovės apibrėžimas.

84. Todėl darau išvadą, kad paraiška įregistruoti nuorodą „Bayerisches Bier“ neturi būti laikoma paduota pasibaigus Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytam terminui.

85. Siekiant nustatyti, ar kiti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodyti pagrindai dėl supaprastintos procedūros formalijų reikalavimų laikymosi yra

pagrįsti, naudinga prisiminti Teisingumo Teismo sprendime *Kühne* numatytą atitinkamos valstybės narės ir Komisijos kompetencijos bei pareigų padalijimą Reglamentu Nr. 2081/92 nustatytoje registracijos sistemoje²⁹.

86. Pagal šią sistemą vykstant tiek įprastai, tiek supaprastintai procedūrai būtent atitinkama valstybė narė turi patikrinti, ar registracijos paraiška yra pagrįsta Reglamente Nr. 2081/92 numatytų sąlygų požiūriu, ir, jei mano, kad reglamento reikalavimų laikomasi, nusiųsti ją Komisijai. Tuomet Komisija atlieka tik „paprastą formalų tyrimą“ tam, kad patikrintų, ar šių reikalavimų laikomasi³⁰.

87. Šią kompetencijos padalijimo sistemą Teisingumo Teismas ypač aiškino tuo, kad registruojant daroma prielaida, jog patikrinta, ar įvykdyti tam tikri reikalavimai, o tam labai reikia išsamių žinių apie ypatingas aplinkybes atitinkamoje valstybėje narėje, kurias kompetentingos šios valstybės valdžios institucijos geriausiai gali patikrinti³¹.

29 — Minėtas 20 išnašoje, 50–54 punktai.

30 — Žr. sprendimo *Kühne*, minėto 20 išnašoje, 52 punktą.

31 — Žr. minimo sprendimo 53 punktą.

88. Pirma, tiek, kiek prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, kad prieš pateikdama paraišką Vokietijos vyriausybė galbūt tinkamai neišnagrinėjo, ar įvykdyti nuorodai „Bayerisches Bier“ įregistruoti keliama reikalavimai, šiame kontekste pakanka pažymėti, kad dėl registracijos paraiškos teisėtumo turėtų spręsti būtent nacionalinis teismas³².

89. Antra, kalbant apie klausimą, ar šiuo atveju Komisija tinkamai įvykdė savo užduotį patikrinti, ar įvykdyti Reglamentu Nr. 2081/92 nustatyti registracijai keliama reikalavimai, reikia pažymėti, jog apskritai bylos medžiagoje nėra jokios informacijos apie tai, kad Komisija būtų neįvykdžiusi savo pareigos atlikti reikiamus formalius patikrinimus. Atvirkščiai, kaip teisingai pabrėžia Komisija ir Taryba, paaiškėja, kad aptariama nuoroda, buvo įregistruota tik po ilgos septynerių metų procedūros ir didelių diskusijų bei įvertinus tai, ar šiuo atveju buvo įvykdyti įvairūs su registracija susiję reikalavimai. Šiuo atžvilgiu taip pat pažymėtina, kad ir iš pačios Reglamento Nr. 1347/2001 pirmos konstatuojamosios dalies matyti, jog siekiant užtikrinti, kad „Bayerisches Bier“ registracija atitiktų Reglamento Nr. 2081/92 2 ir 4 straipsnius, buvo prašyta pateikti papildomos informacijos.

90. Todėl, mano manymu, bendro pobūdžio kritika dėl to, kad nebuvo tinkamai išnagri-

nėta, ar laikomasi registracijos pagal Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnį reikalavimų, yra aiškiai nepagrįsta.

91. Pagaliau, kalbant apie prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo iškeltą klausimą, ar nuoroda „Bayerisches Bier“ buvo „teisiškai saugomas pavadinimas“ arba „nusistovėjęs pagal įprastą praktiką“, kaip reikalaujama Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje, vėl reikėtų pažymėti, kad būtent atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos turi atlikti šį vertinimą, kuriuo remdamasi Komisija gali įregistruoti nuorodą, jeigu nenustatoma, kad atliekanti šį vertinimą buvo padaryta akivaizdi klaida³³.

92. Šiuo atžvilgiu reikia pažymėti, kad tiek, kiek *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teigia, jog Vokietijoje nebuvo specialiai teisinei geografinių nuorodų apsaugai skirtos sistemos ar bent jau panašų poveikį ir tikslą turinčios sistemos, mano nuomone, jų argumentai yra pagrįsti neteisingu ar bet kuriuo atveju pernelyg siauru Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnio 1 dalies aiškinimu. Reikia atsižvelgti į tai, kad tuo metu, kai įsigaliojo

32 — Šiuo atžvilgiu žr. 20 išnašoje minėto sprendimo *Kühne* 57 ir 58 punktus.

33 — Šiuo atžvilgiu žr. 20 išnašoje minėtą sprendimą *Kühne*, ypač jo 60 punktą.

Reglamentu Nr. 2081/92 nustatyta Bendrijos apsaugos sistema, tokios sistemos, skirtos kilmės vietos nuorodoms ir geografinėms nuorodoms saugoti, nebuvo daugelyje valstybių narių, įskaitant Vokietiją³⁴. Todėl „teisiškai saugomų pavadinimų“ ir „nusistovėjimo pagal įprastą praktiką“ sąvokų nereikėtų aiškinti siaurai, nes bet koks aiškinimas, nepaisant valstybių narių skirtingų teisinių tradicijų, turi leisti joms kreiptis dėl nuorodų įregistravimo pagal supaprastintą procedūrą.

pavadinimas yra nusistovėjęs pagal įprastą praktiką, o tokią išvadą, mano manymu, galima daryti pagrįstai ar bet kuriuo atveju – nepadarius akivaizdžios klaidos. Šiuo atžvilgiu reikėtų pridurti, kad pavadinimo teisinė apsauga ir naudojimas nebūtinai yra nesuderinamos sąvokos, ypač atsižvelgiant į tai, jog pavadinimo naudojimas kai kuriose sistemose netgi gali būti būtina jo teisinės apsaugos sąlyga.

93. Atsižvelgdamas į tai, nesutinku su Vokietijos vyriausybe, kad vien penkių dvišalių susitarimų dėl nuorodos „Bayerisches Bier“ apsaugos, kurie buvo nurodyti registracijos paraiškoje, pakaktų norint nustatyti šio pavadinimo teisinę apsaugą Vokietijoje supaprastintos procedūros taikymo tikslais.

95. Todėl atrodo, kad Komisija galėjo pagrįstai manyti, jog nuoroda „Bayerisches Bier“ atitinka teisinės apsaugos ir nusistovėjimo pagal įprastą praktiką sąlygas, o tai pateisina registraciją pagal Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytą supaprastintą procedūrą.

94. Be to, bet kuriuo atveju atrodo, kad remdamasi šiais susitarimais ir Vokietijos vyriausybės pateiktomis įvairiomis alaus etiketėmis, kuriose nurodytas pavadinimas „Bayerisches Bier“, bei kai kuriomis publikacijomis Komisija padarė išvadą, kad šis

96. Iš to matyti, kad reikia nuspręsti, jog prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nurodyti pagrindai, susiję su tuo, kad galbūt nesilaikyta Reglamento Nr. 2081/92 17 straipsnyje numatytos supaprastintos procedūros formalių reikalavimų, yra nepagrįsti.

34 — Žr. 20 išnašoje minėto sprendimo *Kühne* 33 punktą; šiame kontekste taip pat žr. 2005 m. spalio 25 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Vokietija ir Danija prieš Komisiją* (sujungtos bylos C-465/02 ir C-466/02, Rink. p. I-9115, 98 punktas).

d) Šeštoji ir septintoji klausimo dalys dėl galbūt nesilaikytų Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte, 3 straipsnio 1 dalyje ir 17 straipsnio 2 dalyje išdėstytų esminių reikalavimų

97. Šiomis klausimo dalimis, kurias reikėtų nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar SGN „Bayerisches Bier“ registracija gali būti negaliojanti dėl to, kad iš tikrųjų tai yra „bendrasis pavadinimas“ ir nėra jokio „tiesioginio ryšio“ sprendimo *Warsteiner*³⁵ prasme tarp konkrečios kokybės, reputacijos ar kitų savybių ir jo konkrečios kilmės (Bavarija), todėl jis neatitinka esminių reikalavimų, išdėstytų Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte, 3 straipsnio 1 dalyje ir 17 straipsnio 2 dalyje.

i) Pagrindiniai šalių argumentai

98. Nyderlandų vyriausybės ir *Bavaria* bei *Bavaria Italia* nuomone, šiose klausimo dalyse nurodyti negaliojimo pagrindai yra pagrįsti.

99. *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teigia, kad, pirma, kadangi Bavarija yra šalis, to paties

pavadinimo SGN įregistravimas tokiomis aplinkybėmis, kai nėra jokių tai pateisinančių ypatingų veiksnių, yra Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkto pažeidimas. Antra, nėra jokio tiesioginio ryšio tarp aptariamo alaus kokybės, reputacijos ar kitų savybių ir jo geografinės kilmės Bavarijoje.

100. Toliau *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teigia, kad bendrinį nuorodos pobūdį lėmė platus baviško gamybos metodo, kuriam būdinga silpna fermentacija, naudojimas. Viena iš aplinkybių, patvirtinančių šio teiginio teisingumą, yra tai, jog žodis „Bavaria“ arba jo vertimai į kitas kalbas yra naudojami kaip pavadinimų, prekių ženklų ir bendrovių pavadinimų elementai visame pasaulyje, įskaitant Vokietiją, ir kaip alaus sinonimas bent jau trijose valstybėse narėse (Danijoje, Švedijoje ir Suomijoje).

101. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija ir Taryba bei Vokietijos, Graikijos ir Italijos vyriausybės nesutinka su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo aiškinimu.

102. Būtent atsižvelgdama į Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte išdėstytas sąlygas Komisija tvirtina, kad,

³⁵ — 2000 m. lapkričio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas (C-312/98, Rink. p. I-9187).

pirma, būtent atitinkama valstybė narė turi tikrinti, ar šių sąlygų laikomasi, o Komisijos bei Tarybos vykdoma kontrolė yra šalutinė ir ja tik patvirtinama, kad nėra akivaizdžios klaidos.

ii) Vertinimas

103. Bet kuriuo atveju, kaip teigia *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Taryba ir Vokietijos bei Italijos vyriausybės, remdamosi Reglamentu Nr. 1347/2001, lemiamas veiksny, pateisinantis SGN „Bayerisches Bier“ registraciją, buvo ne tiek alaus kokybė ar kitos savybės, kiek jo reputacija. Be to, akivaizdu, kad „šalis“ reiškia valstybę narę ar trečiąją šalį, o ne regioną.

104. Kalbant apie bendrinį pavadinimo pobūdį, šios įstojusios į bylą šalys mano, kad jokios nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą išdėstytos aplinkybės nedaro Reglamento Nr. 1347/2001 konstatuojamosiose dalyse pateiktos argumentacijos negaliojančios. Italijos vyriausybė priduria, kad ši klausimą galima kelti tik vykstant registracijos procedūrai ir kad bet kuriuo atveju *Bavaria* ir *Bavaria Italia* neįrodė, jog pateikiant registracijos paraišką nuoroda buvo tapusi bendrine. *Bayerischer Brauerbund* teigia, kad tai yra fakto klausimas, kurio atsižvelgdamas į prašymą priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas nesprendžia. Vokietijos vyriausybė vėl remiasi šios išvados 74 punkte nurodytais dvišaliais susitarimais kaip įrodymu, kad nuoroda nėra bendrinė.

105. Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors registracija pagal supaprastintą procedūrą suponuoja, jog aptariamas pavadinimas atitinka esminius Reglamento Nr. 2081/92 reikalavimus, kylančius iš reglamento 2 straipsnio 2 dalies b punkte pateiktos geografinės nuorodos sąvokos ir iš šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje bei 17 straipsnio 2 dalyje numatyto draudimo registruoti pavadinimus, kurie yra arba tapo bendriniais³⁶, ir nors Komisija turi pareigą prieš registraciją patikrinti, ar pavadinimas atitinka šiuos reikalavimus³⁷, vis dėlto šių klausimų nagrinėjimas teisme iš esmės turėtų būti kai kuriais atžvilgiais ribojamas.

106. Viena vertus, tokius ribojimus lemia tai, jog, kaip minėta, dėl suinteresuotos valstybės narės ir Komisijos įgaliojimų atskyrimo pačiai Komisijai priskiriama pareiga tikrinti, ar laikomasi esminių Reglamento Nr. 2081/92 reikalavimų, gali būti ribojama, nes atliekant

36 — Šiuo atžvilgiu, be kita ko, žr. 1999 m. kovo 16 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Danija, Vokietija ir Prancūzija prieš Komisiją* (sujungtos bylos C-289/96, C-293/96 ir C-299/96, Rink. p. I-1541, 92 punktas).

37 — Šiuo atžvilgiu žr. šios išvados 86 punktą ir sprendimą *Danija, Vokietija ir Prancūzija prieš Komisiją*, minėtą 36 išnašoje, ypač jo 54 punktą.

tokį patikrinimą reikia išsamių žinių apie aplinkybes, kurias tos valstybės kompetentingos institucijos geriausiai gali patikrinti³⁸.

107. Kita vertus, kadangi būtent Komisija turi atlikti būtiną įvertinimą, ar laikomasi esminių registracijos reikalavimų, reikėtų pažymėti, kad tiek, kiek yra aišku, jog atliekant tokį vertinimą gali tekti priimti sudėtingus ir faktiniu požiūriu preciziškus sprendimus – kaip ypač yra klausimo, ar pavadinimas valstybėse narėse yra naudojamas kaip bendrinis, atveju – Komisijai iš tikrųjų turėtų būti suteikta tam tikra diskrecija³⁹.

108. Atsižvelgdamas į šias aplinkybes nemanau, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodyti dalykai, susiję su Reglamento Nr. 2081/92 esminiais reikalavimais, įrodo, kad pavadinimo „Bayerisches Bier“ registracija Reglamentu Nr. 1347/2001 turėtų būti pripažinta negaliojančia.

109. Kalbant apie Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkto laikymąsi, pagal šį straipsnį reikia, pirma, kad būtų tiesioginis ryšys tarp konkrečios produkto kokybės, reputacijos ar kitų savybių ir jo konkrečios geografinės kilmės⁴⁰.

110. Šiuo atžvilgiu, kaip paaikšino Komisija ir Taryba, sprendimas įregistruoti pavadinimą „Bayerisches Bier“ kaip SGN, remiantis pateikta specifikacija, pirmiausia buvo pagrįstas reputacija, kurią, jų nuomone, turi visas iš Bavarijos kilęs alus.

111. Komisija tikriausiai nusprendė, kad tokia išskirtinė Bavarijoje gaminamo alaus reputacija vykstant registracijai buvo grindžiama ilgomis alaus gamybos tradicijomis Bavarijoje ir tuo, kad ten buvo anksti imtasi priemonių užtikrinti tam tikrą produkcijos kokybę, ir tai įrodo, pavyzdžiui, 1516 m. priimtas Vokietijos „Reinheitsgebot“. Tokią išvadą, mano nuomone, pagrįstai galima daryti.

38 — Šiuo atžvilgiu žr. šios išvados 85–87 punktus ir sprendimo *Kühne*, minėtas 20 išnašoje, 50–54 punktus bei 59 ir paskesnius punktus.

39 — Šiuo atžvilgiu žr. teismo praktiką įvairiose Bendrijos teisės srityse, susijusiose su Bendrijos institucijų įgaliojimų įgyvendinimu sprendžiant klausimus, kai reikia sudėtingų ekonominių ir (ar) socialinių vertinimų: be kita ko, 2000 m. gruodžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Italija prieš Komisiją* (C-99/99, Rink. p. I-11535, 26 punktas); 1998 m. lapkričio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Jungtinė Karalystė prieš Tarybą* (C-150/94, Rink. p. I-7235, 49 punktas); 2002 m. kovo 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Omega Air* (sujungtos bylos C-27/00 ir C-122/00, Rink. p. I-2569, 65 punktas); 2004 m. spalio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Nicoli prieš Eridania* (C-87/00, Rink. p. I-9397, 37 punktas); 2004 m. balandžio 29 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Italija prieš Komisiją* (C-372/97, Rink. p. I-3679, 83 punktas) ir 1997 m. sausio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Ispanija prieš Komisiją* (C-169/95, Rink. p. I-135, 34 punktas).

40 — Žr. sprendimo *Warsteiner*, minėto 35 išnašoje, 43 punktą ir 1997 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Pistre ir kiti* (sujungtos bylos C-321/94–C-324/94, Rink. p. I-2343, 35 punktas).

112. Kalbant apie tai, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat pažymėjo, jog šiuo metu rinkoje nėra produkto pavadinimu „Bayerisches Bier“, kuris turėtų tokį tiesioginį ryšį su savo kilme, bet yra platus įvairių alaus rūšių pasirinkimas, tarp kurių bendra yra tik tai, jog jas gamina Bavarijos alaus daryklos, šis prieštaravimas, atrodo, yra grindžiamas neteisingu SGN pobūdžio supratimu ir tam tikru SGN ir prekių ženklo sąvokų painiojimu. Registruojant SGN svarbu ne tai, ar konkretaus tipo arba rūšies alaus kokybė, reputacija ar kitos savybės priskirtinos jo geografinėi kilmei, bet tai, ar tokį ryšį galima nustatyti tarp gėrimo „alus“ ir atitinkamos geografinės nuorodos. Panašiai SGN nesiekama išskirti konkretų produktą ar gamintoją, bet jas gali naudoti visi gamintojai ir visiems produktams, šiuo atveju visų rūšių alui, kuris gaminamas atitinkamoje geografinėje vietovėje ir atitinka tokio produkto specifikacijas.

113. Antra, pagal Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkte pateiktą geografinės nuorodos apibrėžimą reikia, kad tokioje nuorodoje būtų „regiono, konkrečios vietos ar, išimtiniais atvejais, šalies pavadinimas“.

114. Nors aptariamą SGN galbūt būtų galima įregistruoti išimties tvarka, net jeigu Bavarija būtų laikoma „šalimi“, manau, kad *Bavaria* bei *Bavaria Italia* ir Nyderlandų vyriausybės požiūris turėtų būti atmetas. Bavarija yra

žemė (*Land*), taigi viena iš Vokietijos federacinės valstybės federalinių vienetų ir todėl – kadangi akivaizdu, jog Vokietija yra šalis – negalima laikyti, kad Bavarija taip pat yra „šalis“ Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkto prasme. Taigi vietoj to, šios nuostatos prasme Bavariją reikėtų laikyti „regionu“ – pridurčiau, regionu, turinčiu ypač stiprų kultūrinį identitetą ir tam tikras tradicijas, kuriose alus užima ypatingą vietą.

115. Taigi pagal prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo pateiktą medžiagą neatrodo, kad „Bayerisches Bier“ registracija neatitiko Reglamento Nr. 2081/92 2 straipsnio 2 dalies b punkto reikalavimų.

116. Kalbant apie tai, ar nuoroda „Bayerisches Bier“ turėtų būti laikoma bendrinio pavadinimu Reglamento Nr. 2081/92 3 straipsnio 1 dalies ir 17 straipsnio 2 dalies prasme, reikėtų priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką tam, kad būtų galima įvertinti bendrinį pavadinimo pobūdį, „reikia atsižvelgti į atitinkamo gaminio gamybos vietas nagrinėjamą pavadinimą įregistravusioje valstybėje narėje ir už jos ribų; į šio gaminio suvartojimą bei į tai, kaip šį pavadinimą suvokia vartotojai minėtoje valstybėje

narėje ir už jos ribų; į konkrečių nacionalinės teisės aktų, susijusių su šiuo gaminiu, buvimą bei į tai, kaip šis pavadinimas buvo naudojamas Bendrijos teisėje⁴¹.

galima įvertinti, ar šis pavadinimas yra bendrinio pobūdžio.

117. Konkrečiau kalbant apie prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nurodytą argumentą, kad aptariama nuoroda istoriškai buvo naudojama žymėti – nuo XIX amžiaus – tam tikrą Bavarijoje atsiradusį gamybos metodą, kuriam būdinga silpna fermentacija, tačiau nuo to laiko ji išplito visoje Europoje, pirmiausia reikėtų pažymėti, kad net jei taip ir galėjo būti, panašiai kaip pavadinimas, iš pradžių siejantis produktus su tam tikru regionu, po kurio laiko gali tapti bendrinium, buvusius bendrinius pavadinimus vėl galima naudoti kaip produktų geografines nuorodas, o taip, Komisijos ir Tarybos teigimu, ir buvo „Bayerisches Bier“ atveju po 1940 metų.

118. Be to, šiuo atžvilgiu, kaip pažymėjo Komisija ir kaip irgi matyti iš Reglamento Nr. 1347/2001 penktos konstatuojamosios dalies, Komisija kvietė visas valstybes nares pateikti informaciją apie pavadinimo „Bayerisches Bier“ ar jo dalių naudojimą tam, kad atsižvelgiant į padėtį visoje Bendrijoje būtų

119. Nors penkios valstybės narės iš tikrųjų, kaip pabrėžė *Bavaria* ir *Bavaria Italia*, atrodo, nurodė, kad minėtas pavadinimas ar jo vertimai galėjo tapti bendriniais atitinkamoje valstybėje narėje, Komisija, įvertinusi jai pateiktus įrodymus, nusprendė, kad tik Danijoje pavadinimai „bajersk“ ir „bajer“ yra ties tapimo bendrai naudojamais alui žymėti riba.

120. Ši Komisijos išvada, kad vienoje valstybėje narėje su „Bayerisches Bier“ susiję pavadinimai tampa bendriniais, pagrįsta įrodymų įvertinimu, kuris man neatrodo akivaizdžiai klaidingas, savaime nekliudo registruoti šią nuorodą pagal Reglamento Nr. 2081/92 3 straipsnio 1 dalį ir 17 straipsnio 2 dalį⁴².

121. Taigi atrodo, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nurodytos

41 — Žr. 2008 m. vasario 26 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Komisija prieš Vokietiją* (C-132/05, Rink. p. I-957, 53 punktas) ir sprendimo *Vokietija ir Danija prieš Komisiją*, minėto 34 išnašoje, 76–99 punktus.

42 — Šiuo atžvilgiu žr. sprendimo *Vokietija ir Danija prieš Komisiją*, minėto 34 išnašoje, 75–84 punktus.

aplinkybės negarantuoja išvados, kad nuoroda „Bayerisches Bier“ buvo įregistruota pažeidžiant šio reglamento 3 straipsnio 1 dalyje ir 17 straipsnio 2 dalyje numatytą draudimą registruoti pavadinimus, kurie yra ar tapo bendriniai, arba kad Komisija viršijo savo diskreciją, nustatydamą, ar laikomasi registracijos sąlygų.

i) Pagrindiniai šalių argumentai

124. Nyderlandų vyriausybės ir *Bavaria* bei *Bavaria Italia* teigimu, į šį klausimą reikėtų atsakyti teigiamai.

122. Tai reiškia, kad šeštojoje ir septintojoje klausimo dalyse išdėstyti negaliojimo pagrindai yra nepagrįsti.

125. *Bavaria* ir *Bavaria Italia* mano, kad šis klausimas yra glaudžiai susijęs su antruoju klausimu, susijusiu su SGN „Bayerisches Bier“ ir prekių ženklo „Bavaria“ koegzistavimu. Jos tvirtina: kadangi Reglamento Nr. 1347/2001 trečioje konstatuojamojoje dalyje nepripažįstama, kad vartotojai gali būti suklaidinti, kaip numatyta Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje, tokią galimybę taip pat reikia atmesti atliekant analizę dėl minėtų pavadinimų koegzistavimo, taigi jiems turi būti leista koegzistuoti.

e) Aštuntoji klausimo dalis dėl galbūt nesilaikytų Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje nustatytų esminių reikalavimų

123. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar neturėtų būti atsisakyta įregistruoti „Bayerisches Bier“ remiantis Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalimi, nes, atsižvelgiant į *Bavaria* prekių ženklų „reputaciją ir žinomumą“ bei į jų naudojimo trukmę, nuoroda „Bayerisches Bier“ „gali suklaidinti vartotoją dėl produkto tikrojo tapatumo“.

126. *Bayerischer Brauerbund*, Komisija, Taryba ir Vokietijos, Graikijos bei Italijos vyriausybės teigia, kad „Bayerisches Bier“ ir „Bavaria“ atveju nėra Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalyje aptariamų situacijos.

127. Komisija ir Taryba nurodo, kad pagal Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalį

institucijoms yra palikta didelė diskrecija. Kartu su Vokietijos vyriausybe jos akcentuoja, jog remiantis per procedūrą surinkta informacija bei faktais ir atsižvelgiant į registruotų prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“ ar panašūs žodžiai, skaičių, net jeigu negalima atmesti galimybių, jog šie ženklai įgijo skiriamąjį požymį dėl jų ilgo ir intensyvaus naudojimo, pateikti įrodymai nebuvo pakankami pagrįsti išvadą, jog „Bavaria“ etiketėmis pažymėtą alų vartotojai sietų su bendrovėmis *Bavaria* ir *Bavaria Italia*, o ne su Bavarijos žeme Vokietijoje. Taip ypač yra todėl, kad tuo metu buvo prekiaujama daugybe „Bavarian“ alaus rūšių ir kitų produktų iš Bavarijos, turinčių šį pavadinimą. Todėl remiantis turima informacija buvo nuspręsta, kad „Bayerisches Bier“ registracija negalėtų suklaidinti vartotojų dėl produkto tikrojo tapatumo.

ii) Vertinimas

128. Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalis yra aiškiai skirta apsaugoti registruojant egzistuojantį prekių ženklą, nes ja draudžiama įregistruoti kilmės vietos nuorodą arba geografinę nuorodą, jeigu registracija gali suklaidinti vartotoją dėl produkto tikrojo tapatumo. Kaip suprantu šią nuostatą, šitaip ja siekiama, kad vartotojas nesusipainiotų SGN turinčio produkto su produktu, kuris pažymėtas atitinkamu prekių ženklu.

129. Ar taip yra konkrečiu atveju, turi spręsti Bendrijos teisės aktų leidėjas, kaip rodo šios nuostatos formuluotė, atsižvelgdamas „į prekių ženklo reputaciją, žinomumą ir jo naudojimo laikotarpį“.

130. Šiuo atveju, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1347/2001 trečios konstatuojamosios dalies, Taryba ir Komisija, pripažinusios pavadinimą „Bavaria“ kaip galiojantį prekių ženklą, ir remdamosi turimais faktais ir informacija, nusprendė, kad SGN „Bayerisches Bier“ registracija nesuklaidins vartotojo dėl produkto tikrojo tapatumo, kiek tai susiję su prekių ženklu „Bavaria“.

131. Reikia pažymėti, kad šiuo atžvilgiu nei prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, nei šios bylos šalys, konkrečiai *Bavaria* bei *Bavaria Italia* ir Nyderlandų vyriausybė, iš tikrųjų nepateikė jokios medžiagos, kuri parodytų, kad tokia išvada gali būti neteisinga.

132. Todėl pakanka pažymėti, kad neginčijama, jog pavadinimas „Bavaria“, kaip akcentavo pačios *Bavaria* ir *Bavaria Italia*, yra

plačiai žinomas ir nusistovėjęs, ilgą laiką naudojamas prekių ženklas. Iš Komisijos ir Tarybos teiginių taip pat matyti, kad tikrinamos, ar laikomasi Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalies sąlygų, jos ypač rėmėsi prekių ženklo „Bavaria“ naudojimo trukme ir intensyvumu bei atitinkamai įgytu skiriamuoju požymiu.

f) Išvada dėl galiojimo įvertinimo

135. Atsižvelgiant į visa, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad atlikus šį vertinimą nenustatyta nieko, kas rodytų, jog Reglamentas Nr. 1347/2001 ar Reglamentas Nr. 2081/92, kuriuo jis pagrįstas, būtų negaliojantys.

B — Antrasis klausimas

133. Atsižvelgiant į tai, išvada, kad geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ ir prekių ženklo „Bavaria“ atžvilgiu nėra situacijos, kurią siekta apimti Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalimi, neatrodo neteisinga ar viršijanti Komisijos ir Tarybos diskreciją spręsti šį klausimą⁴³, nes juo geresnė prekių ženklo reputacija ar prekių ženklas žinomesnis ir todėl stipresnis jo skiriamasis požymis, juo mažesnė tikimybė, kad vartotojai suklys, priskyrę atitinkamą SGN turintį produktą šiam prekių ženklui.

136. Antruoju klausimu, kuris pateikiamas tam atvejui, jei būtų pripažinta, kad pirmasis klausimas nepriimtinas arba nepagrįstas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas iš esmės klausia, kokią poveikį SGN Bayerisches Bier registracija gali turėti egzistuojantiems prekių ženkams, kuriuose yra žodis „Bavaria“. Konkrečiai jis klausia, ar Reglamentą Nr. 1347/2001 reikia aiškinti taip, kad jis reiškia, jog tokia registracija negali pažeisti šių prekių ženklų galiojimo ar galimybės jų naudoti.

134. Tai reiškia, kad negaliojimo pagrindas dėl to, kad galbūt nesilaikyta Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalies, turi būti pripažintas nepagrįstu.

1. Pagrindiniai šalių argumentai

137. *Bavaria* ir *Bavaria Italia* teigia, kad SGN „Bayerisches Bier“ ir egzistuojančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“,

43 — Šiuo atžvilgiu žr. šios išvados 106 ir 107 punktus.

koegzistavimas aiškiai leidžiamas, remiantis Reglamento Nr. 1347/2001 ketvirta konstatuojamąja dalimi, ir nacionaliniai teismai privalo to laikytis. Bet kuriuo atveju iš šio reglamento trečios ir ketvirtos konstatuojamųjų dalių matyti, kad Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje nurodytų sąlygų yra laikomasi.

tuojamojoje dalyje. Net jei Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalį turi taikyti nacionalinis teismas, negalima pagrįstai teigti, jog Bendrijos teisės aktų leidėjo padaryta išvada negalioja Bendrijai ir valstybėms narėms. Bet kuriuo atveju nacionaliniai teismai 14 straipsnio 2 dalį gali taikyti tik laikotarpiui po registracijos.

138. Pirma, jos akcentuoja, kad prekių ženklai buvo įregistruoti, kaip ir žodis „Bavaria“ pradėtas naudoti bendrovės pavadinime, anksčiau nei buvo įregistruota SGN. Antra, prekių ženklų registracijos galiojimą ir sąžiningą įregistravimą, taip pat tai, jog nėra jokio pavojaus juos supainioti, patvirtino įvairių atstovų pozicija vykstant Reglamento Nr. 1347/2001 *travaux préparatoires*, išreikšta kai kuriuose dokumentuose ir reglamento ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje, bei dažnos nuorodos į Nyderlandus, kaip alaus, žymimo minėtais prekių ženklais bei turinčio minėtas nuorodas, kilmės šalį.

140. Be to, jeigu nuoroda „Bayerisches Bier“ būtų saugoma kaip SGN, tai prieštarautų bendrai Reglamento Nr. 2081/92 prasmei, nes Komisija ir Taryba nenustatė jokių prieštaravimų tarp įregistruotų „Bavaria“ prekių ženklų, tačiau jei nacionaliniai teismai, atvirkščiai, nustatytų tokį prieštaravimą, apsauga būtų teikiama „Bayerisches Bier“ pakenkiant „Bavaria“ prekių ženklu.

139. Nyderlandų vyriausybė palaiko *Bavaria* ir *Bavaria Italia* poziciją bei teigia, kad per visą registracijos procedūrą Komisija ir Vokietijos vyriausybė pritarė įregistruotų prekių ženklų „Bavaria“ ir SGN „Bayerisches Bier“ koegzistavimui ir kad tai atsispindėjo prie bylos medžiagos pridėtame protokole bei Reglamento Nr. 1347/2001 ketvirtoje konsta-

141. *Bayerischer Brauerbund* ir Komisija, taip pat Čekijos, Vokietijos, Graikijos ir Italijos vyriausybės, atvirkščiai, pažymi, kad bet kuriuo atveju būtent nacionalinis teismas turi vertinti, ar laikomasi Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalies sąlygų ir ar „Bavaria“ prekių ženklai atitinkamai gali būti toliau naudojami.

142. Čekijos vyriausybė teigia, kad Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 ir 3 dalimis siekiama skirtingų tikslų, kurių negalima sujungti. Tai, ar laikomasi 14 straipsnio 3 dalies, turi būti vertinama iki įregistravimo, o 14 straipsnio 2 dalis yra susijusi su prekių ženklo naudojimu po registracijos ir pagal ją nacionalinis teismas gali uždrausti naudoti ankstesnį prekių ženklą.

143. Komisijos teigimu, Reglamente Nr. 1347/2001 neatspindėta jokia galutinė pozicija dėl SGN „Bayerisches Bier“ ir prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“, koegzistavimo. Graikijos vyriausybės nuomone, iš šio reglamento konstatuojamųjų dalių matyti, kad vartotojai nebus suklaidinti.

144. *Bayerischer Brauerbund* teigia, kad Reglamento Nr. 1347/2001 trečia konstatuojamoji dalis yra susijusi tik su Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalimi ir negali būti taikoma 14 straipsnio 2 daliai. *Bayerisches Brauerbund* teigimu, šiuo atveju nesilaikoma 14 straipsnio 2 dalyje numatytų sąlygų, nes, pirma, aptariami prekių ženklai gali suklaidinti vartotojus dėl aptariamo alaus geografinės kilmės vietos ir, antra, prekių ženklai nebuvo įregistruoti sąžiningai, nes jų registracija pažeidžia nacionalinės ir tarptautinės teisės aktus, taikytinus prekių ženklo registracijos valstybėje pateikiant paraišką įregistruoti.

2. Vertinimas

145. Kaip matyti iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir iš, be kita ko, *Bavaria* bei *Bavaria Italia* teiginių, šis klausimas, ar SGN „Bayerisches Bier“ registracija pagal Reglamentą Nr. 1347/2001 gali paveikti egzistuojančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“, galiojimą ar galimybę juos naudoti, yra pateikiamas būtent dėl šio reglamento trečios ir ketvirtos konstatuojamųjų dalių.

146. Taigi pirmiausia reikėtų pažymėti, kad Bendrijos akto preambulėje yra aprašomi Bendrijos teisės aktų leidėjo motyvai ir šio akto priėmimo tikslas. Todėl Bendrijos akto konstatuojamosiomis dalimis Teisingumo Teismas gali remtis vertindamas atitinkamo teisės akto galiojimą, nes jose išdėstomos jo priėmimo priežastys⁴⁴, arba taip pat gali į jas atsižvelgti, aiškindamas teisinę galią turinčios šio akto dalies nuostatas, nes minėtose konstatuojamosiose dalyse gali būti paaiškintas teisės akto dalykas ir tikslas⁴⁵.

44 — Žr., pavyzdžiui, 2004 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Ispanija prieš Komisiją* (C-304/01, Rink. p. I-7655, 50 punktas); 2002 m. rugsėjo 19 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Martin Huber* (C-336/00, Rink. p. I-7699, 35 punktas) ir 1986 m. sausio 22 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Eridania ir kiti* (250/84, Rink. p. 117, 37 punktas).

45 — Žr., pavyzdžiui, 2007 m. spalio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Palacios de la Villa* (C-411/05, Rink. p. I-8531, 42 bei 44 punktai) ir 2001 m. rugsėjo 20 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Grzelczyk* (C-184/99, Rink. p. I-6193, 44 punktas).

147. Pačios Bendrijos akto konstatuojamosios dalys atskirai nuo teisinę galią turinčios šio akto dalies, atvirkščiai, nėra teisiniu požiūriu privalomos⁴⁶.

148. Taigi šiuo atveju pačiomis Reglamento Nr. 1347/2001 trečia ir ketvirta konstatuojamosiomis dalimis negalima remtis sprendžiant dėl prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“, ir SGN „Bayerisches Bier“ koegzistavimo.

149. Iš tikrųjų tokio SGN registracijos akto, koks šiuo atveju yra Reglamentas Nr. 1347/2001, teisinį poveikį nustato Reglamentas Nr. 2081/92, kuriuo ši registracija yra pagrįsta⁴⁷. Todėl tai, ar SGN „Bayerisches Bier“ įregistravimas Reglamentu Nr. 1347/2001 gali paveikti egzistuojančių „Bavaria“ prekių ženklų galiojimą ar naudojimą ir kaip, reikia vertinti remiantis Reglamentu Nr. 2081/92 14 straipsniu, kuriame konkrečiai reglamentuojamas pavadinimų, įregistruotų pagal šį reglamentą, ir prekių ženklų santykis.

150. Šiuo atžvilgiu, kaip teisingai pastebėjo kai kurios šalys, Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 ir 3 dalių tikslai bei funkcijos skiriasi, nes šiuo reglamentu siekiama suderinti geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugą bei prekių ženklo suteikiamas teises.

151. Kalbant apie reglamento 14 straipsnio 3 dalį, kaip minėta, šia nuostata yra suteikiama apsauga egzistuojantiems prekių ženkams, uždraudžiant registruoti nuorodas, kurias naudojant atsirastų galimybė jas supainioti su ankstesniu prekių ženklu⁴⁸.

152. Taip Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 3 dalis, jei Bendrijos teisės aktų leidėjas tinkamai ją taiko, yra kliūtis registruoti

46 — Šiuo atžvilgiu žr. 1998 m. lapkričio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Nilsson* (C-162/97, Rink. p. I-7477, 54 punktas).

47 — Tai, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiame klausime paminėjo tik Reglamentą Nr. 1347/2001, nekliudo Teisingumo Teismui taip pat atsižvelgti į Reglamentą Nr. 2081/92: šiuo atžvilgiu, be kita ko, žr. 1994 m. vasario 2 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Verband Sozialer Wettbewerb („Clinique“)* (C-315/92, Rink. p. I-317, 7 punktas) ir 2005 m. liepos 7 d. Teisingumo Teismo sprendimą *Weide* (C-153/03, Rink. p. I-6017, 25 punktas).

48 — Žr. šios išvados 128 ir 129 punktus.

nuorodas, kurias galima supainioti su egzistuojančiu prekių ženklu būtent šios nuostatos prasme, neatmetant galimybės, jog egzistuojantis prekių ženklas vis dėlto gali prieštarauti pagal Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnį įregistruotam pavadinimui.

nuoroda „Bayerisches Bier“ ir prekių ženklai, kuriuose yra žodis „Bavaria“, gali koegzistuoti.

153. Suklaidinimo galimybe grindžiamas „atitikties kriterijus“, numatytas reglamento 14 straipsnio 3 dalyje, neapima visų situacijų, kai atsižvelgiant į apsaugos, suteikiamos remiantis reglamento 13 straipsniu, taikymo sritį prekių ženklai gali pažeisti pagal šį reglamentą įregistruotus pavadinimus. Pavyzdžiui, aišku, kad Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio 1 dalies b punkto prasme būtų galima remtis saugoma nuoroda, jei nebūtų galimybės supainioti atitinkamų produktų ir net jei Bendrijos apsauga nebūtų taikoma nuorodos dalims, kurios pakartojamos nagrinėjamame pavadinime ar pavadinimuose⁴⁹.

154. Tai reiškia, jog šiuo atveju Reglamento Nr. 1347/2001 trečioje konstatuojamojoje dalyje nurodyta Bendrijos teisės aktų leidėjo išvada, kad 14 straipsnio 3 dalyje nurodyta registracijai keliamą sąlyga yra įvykdyta, negali būti privalomas sprendimas, kad geografinė

155. Atvirkščiai, koegzistavimo principas yra įtvirtintas Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje, kur numatytos sąlygos, kuriomis ankstesnis prekių ženklas – nors jo naudojimas atitinka vieną iš reglamento 13 straipsnyje aprašytų situacijų⁵⁰ – gali būti toliau naudojamas, nepaisant nuorodos įregistravimo.

156. Kaip matyti iš šios nuostatos formulotės, ja leidžiama toliau naudoti prekių ženklą, kuris prieštarauja saugomai geografini nuorodai ar kilmės vietos nuorodai Reglamento Nr. 2081/92 13 straipsnio prasme, tik su sąlyga, kad, pirma, šis prekių ženklas buvo sąžiningai įregistruotas iki kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos registracijos paraiškos pateikimo dienos ir, antra, jeigu nėra pagrindų pripažinti prekių ženklo registraciją negaliojančia ar ją panaikinti, kaip numatyta Prekių ženklų direktyvos 3 straipsnio 1 dalies c bei g punktuose ir 12 straipsnio 2 dalies b punkte.

50 — Jei taip nėra, pagal Reglamentą Nr. 2081/92 suteikiamos apsaugos požūriū *a priori* nėra prieštaravimo tarp įregistruoto pavadinimo ir atitinkamo prekių ženklo.

49 — Žr. sprendimo *Gorgonzola*, minėto 12 išnašoje, 26 punktą.

157. Kitaip tariant, šiais atskirais atvejais, t. y. kai ankstesnis prekių ženklas nebuvo įregistruotas sąžiningai – tuomet, remiantis sprendimu *Gorgonzola*, pereinama prie klausimo, ar atitinkamo prekių ženklo registracijos paraiška buvo pateikta laikantis nacionalinių ir tarptautinių teisės normų, galiojusių šią paraišką pateikiant – ar, net jei ženklas ir buvo įregistruotas sąžiningai, kai šio prekių ženklo registracija gali būti pripažinta negaliojančia arba panaikinta remiantis specialiais atitinkamose Prekių ženklų direktyvos nuostatose išdėstytais pagrindais, registruotai kilmės vietos nuorodos ar geografinės nuorodos apsaugai teikiama pirmenybė prieš egzistuojančio prekių ženklo apsaugą⁵¹.

158. Šiuo atžvilgiu svarbu pažymėti, kad Teisingumo Teismas sprendime *Gorgonzola* aiškiai nurodė, kad tai, ar susijęs prekių ženklas buvo įregistruotas sąžiningai ir ar jo registracija gali būti pripažinta negaliojančia arba panaikinta pagal Prekių ženklų direktyvą, turi nustatyti nacionalinis teismas⁵².

159. Tai reiškia, kad įregistruodamas kilmės vietos nuorodą ar geografinę nuorodą pagal

Reglamentą Nr. 2081/92 Bendrijos teisės aktų leidėjas neturi to nustatyti.

160. Iš pateiktų teiginių matyti, kad Reglamento Nr. 1347/2001 ketvirtoje konstatuojamojoje dalyje nurodęs, jog kai kurie, kaip antai „Bavaria“, prekių ženklai gali būti toliau naudojami, nepaisant geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ įregistravimo, jeigu jie atitinka Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje numatytas sąlygas, Bendrijos teisės aktų leidėjas paprasčiausia iš naujo aprašė teisinę situaciją, kuri bet kuriuo atveju susidaro pagal šį straipsnį.

161. Todėl į antrąjį pateiktą klausimą siūlau atsakyti, kad Reglamentą Nr. 1347/2001 kartu su Reglamentu Nr. 2081/92 reikia aiškinti taip, jog pagal jį saugomos geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ įregistravimas neturi poveikio trečiųjų šalių egzistuojančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“, galiojimui ar galimybei naudoti, tačiau su sąlyga, kad šie prekių ženklai buvo įregistruoti sąžiningai ir jų registracijos negali būti pripažintos negaliojančiomis ar panaikintos pagal Prekių ženklų direktyvą, kaip numatyta Reglamentu Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje, o tai turi nustatyti nacionalinis teismas.

51 — Žr. sprendimo *Gorgonzola*, minėto 12 išnašoje, 35 ir 37 punktus.

52 — Žr. sprendimo *Gorgonzola*, minėto 12 išnašoje, atitinkamai 36 ir 42 punktus.

V — Išvada

162. Taigi siūlau Teisingumo Teismui į pateiktus klausimus atsakyti taip:

1. Atlikus pateikto klausimo analizę nebuvo nustatyta nieko, kas galėtų paveikti 2001 m. birželio 28 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1347/2001, papildančio Komisijos reglamento (EB) Nr. 1107/96 dėl geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų įregistravimo, vadovaujantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 17 straipsnyje nustatyta tvarka, priedą, arba 1992 m. liepos 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2081/92 dėl žemės ūkio produktų ir maisto produktų geografinių nuorodų ir kilmės vietos nuorodų apsaugos, kuriuo jis pagrįstas, galiojimą.
2. Reglamentą Nr. 1347/2001 kartu su Reglamentu Nr. 2081/92 reikia aiškinti taip, jog pagal jį saugomos geografinės nuorodos „Bayerisches Bier“ įregistravimas neturi poveikio trečiųjų šalių egzistuojančių prekių ženklų, kuriuose yra žodis „Bavaria“, galiojimui ar galimybei naudoti, tačiau su sąlyga, kad šie prekių ženklai buvo įregistruoti sąžiningai ir jų registracijos negali būti pripažintos negaliojančiomis ar panaikintos pagal 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmąją Tarybos direktyvą 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti, kaip numatyta Reglamento Nr. 2081/92 14 straipsnio 2 dalyje, o tai turi nustatyti nacionalinis teismas.